

39

FUJITA
Kazuhiro

COPY RIGHT
สงวนลิขสิทธิ์
COPY RIGHT

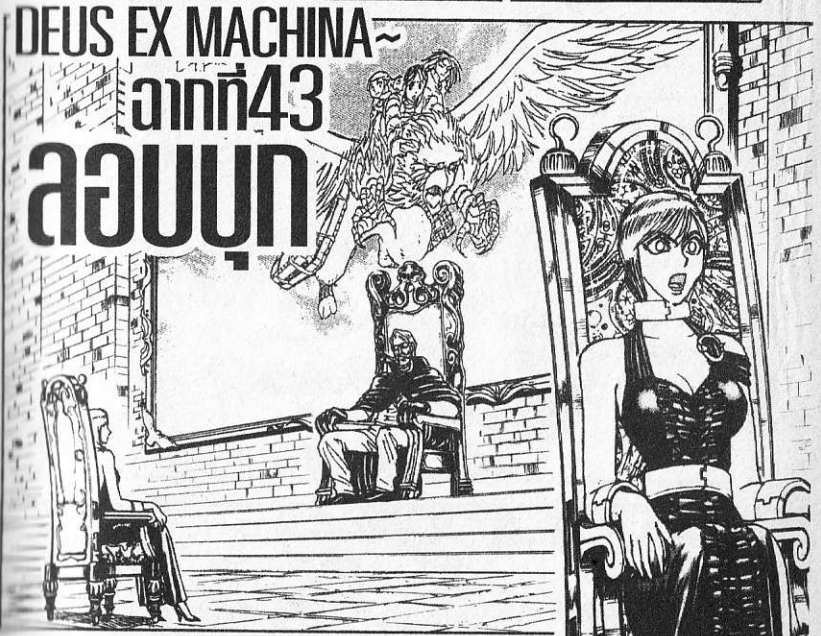
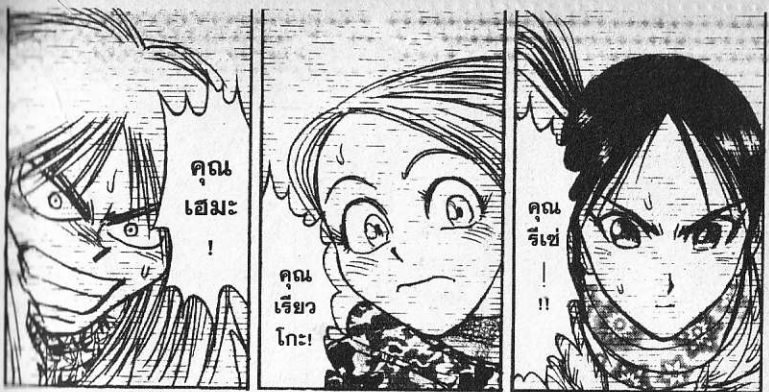
คาราคูริซึส

หิมะติดปีก

ความเมตตาแก่เหล่า

เพื่อจัดการกับเฟซเลสผู้
แพร่เชื้อที่เป็นตัวการของโรคโซนา
สาไปทั่วโลก มาซารุจึงบุกเข้าไป
ใน Mont San't Michale โดย
มีเฮมะ ริเซ่ และเรียวกะตามมา

ท่าต่างๆ แต่แล้วมาซารุก็กลับถูกออด
มาตำจับตัวไปขังไว้ในคุก ซึ่งตอนนั้นเขาก็ได้
หนึ่งใน "เร แคลเตอร์ บีโอเร่" โคลัมบินมาช่วย
ออกจากคุก ทว่าระหว่างทางนั้นก็มีความหมาย
จักรกล O คอยสกัดพวกเขา อีกด้านหนึ่ง
ซีโรซานะที่ถูกเฟซเลสเรียกไปพบก็โดนจับตัว
ไว้กับเก้าอี้นั้นก็ได้เห็นพวกเขาเฮมะกำลังตกอยู่
ในภาวะคับขันแบบสุดๆอยู่...!!

CONTENTS

Deus Ex Machina~	
ฉากที่ 43 ลอบบุก	7
ฉากที่ 44 โคโลมบิน	25
ฉากที่ 45 แผนการของเฟซเลส	43
ฉากที่ 46 ทอสูงเสียดฟ้า	61
ฉากที่ 47 ซาร์บอชสรีเร่	79
ฉากที่ 48 ANIMAL SHOW	97
ฉากที่ 49 วาระสุดท้ายของพวก O	115
ฉากที่ 50 พบกันอีกครั้ง	133
ฉากที่ 51 ความช่วยเหลือที่ถลกบางตา	151
ฉากที่ 52 DOWNLOAD!!	169

ใครจะ
ยอม
ให้ทำ
แบบ
นั้น
ล่ะ
!!

ปล่อย
ชั้น
เดี๋ยวนี้
เลยนะ
เฟซเลส!

เธอนี้
ช่างตรงตาม
เหลือเกิน
จริง ๆ นะ
เอลเลนอล
...

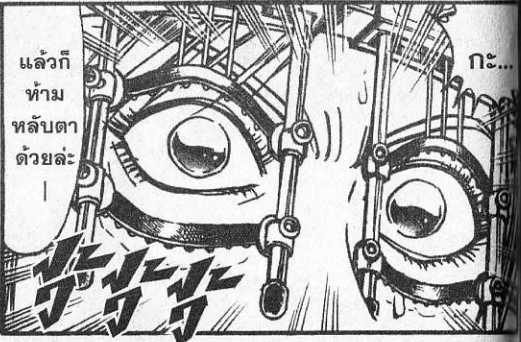
ใบหน้าที่ยืนขานัน
พอมี่เรื่องของ
เพื่อนพ้องเข้ามา
ก็เปลี่ยนเป็น
ร้อนระอุได้ใน
พริบตา

แต่คำขอนั้นคง
ยอมให้ไม่ได้
เธอมี่แต่ต้อง
นั่งดูจาก
ระตึกขวัญ
อยู่ตรงนั้น
เท่านั้น

แล้วก็
ห้าม
หลับตา
ด้วยล่ะ
!

กะ...

บ้าเอ๊ย
ไม่หมด
ไม่สิ้น
สักที

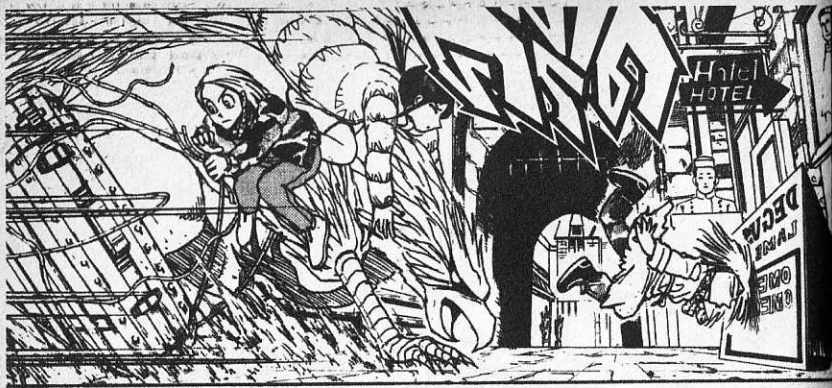
เพราะมี
พวกเรา
นั่งอยู่ด้วย
นกตัวนี้
มันเลย
ต้องหนัก
แน่นาเลย!

จะร้อนลง
เดี๋ยวนี้ล่ะ
นะคะ
!

แก
เฟซเลส
!!

อะไร
ทองนาย
เนี่ย
โหนว่า
ทอลรีเซ
เค้าใจ
?

ไม่
เป็นห่วง
บ้างเลย
เหรอ
!?

หนวกหูน่า
ก็ถึงได้รีบ
อยู่นี่งแล้ว
!!

แบบนี้
มีหวัง
พวกเขา
เสร็จกัน
หมดแน่ๆ
ค่ะ!

ชั้นจะ
ดึงพวกนั้น
ไป ส่วน
ทั้งสองคน
ก็รีบเข้าไป
ข้างใน
นะคะ!!

มะ...
ไม่ได้นะ
ต้องไป
ด้วยกัน
สามคน
สิ...!!

ฝากไปช่วย
คุณมาซารุกับ
คุณชิโรซานะ
ด้วยนะคะ

เอ๊ะ...

รีเซสุดส่าห์
ยอมเอาตัว
เข้ามาแลก
ให้พวกเขา
ไป!

เพราะเงินพวกเรา
ก็ต้องพยายาม
ไปช่วยมาซารุ
กับคุณชิโรซานะ
มาให้ได้
มันถึงจะถูก

รีเซ
นี่...
ไม่เป็นไร
อยู่แล้ว
ล่ะน่า
!!

อืม

พยายาม
กันเดอะ
!!

รีเซ
!

ไปได้แล้ว
เร็ววโกะ
ผลัดกระเป่า
นั้น ตามฉัน
มา!

เอ๋?
เดี๋ยวสิ...
เฮ้มะ!

นะ...นี่
อย่าจู้จี้
ก็หยุดก็ก
จะได้มีชัย
สิ!

....ดู
เหมือน
ว่า...

เธอจะต้อง
ไปช่วย
มาซารุ
กับคุณ
ชิโรจางนะ
คนเดียว
ซะแล้ว
ละนะ
งานนี้

รีบๆ
ไป
เถอะ
น่า!!

อ้าวๆ
ท่านเพซเลส
บอกให้พวกเรา
มารับแขก
แต่ยังเด็ก
อยู่เลยนี่นา

ให้เขียด
เจ้าพวกนี้
ว่าฉันเหอะ
?

อะ...
อ่า...

เธอหาทางช่วย
คุณชิโรจางนะ
ออกมาให้ได้
ชนะ มาซารุเอง
มันก็คงกำลัง
ไปทางนั้น
แน่ๆ!

ไม่เอา...
ไม่นะ
เฮมมะ...

ชั้น
คนเดียว
จะไป
ทำอะไร
ได้ละ...

ชั้นฉัน
ขอทาง
เด็ก
ผู้หญิง
ก็แล้ว
กัน...

จะเขียด
ให้หน้าใจ
ไปเลย

รีบๆไปเซ
เรียวกะ!
เธอทำได้
อยู่แล้ว
ละน่า

ไม่เอา
จะไป
ได้ใจละ!

ไม่เด็กเวร
นี่
เป็นนัก
เสียดทุน
เฮอะ!

บั้งอาจ
ทำกับ
ศีลได้
!

ไปชะ
เรียวย
โกะ
!

เฮอะ...
เฮอะ...
?

อู๋

เพราะ
ฉัน...
นะ

ช่วย
รีบหนีไป
ได้มะ...

เฮอะ...
!

เฮ้อ รีบไปเถอะ...
ฉันนะพอเห็นพวกเจ้า
เป็นแบบนั้นกันแล้ว
ก็ไม่อยากจะเห็น
ผู้หญิงต้องบาดเจ็บ
อีก

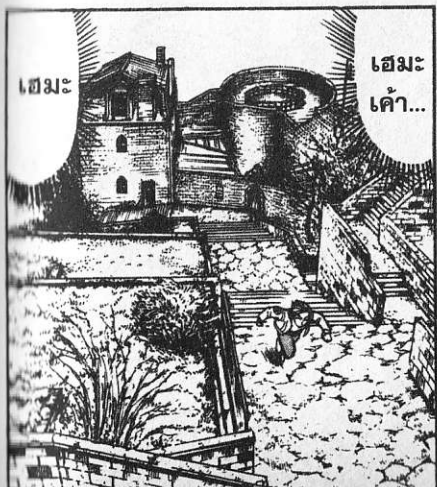

หนีไป
ตัวหนึ่ง
แล้ว
ตามมัน
ไป

แล้ว
เชือดมัน
ทันที!

ตุบ
ตุบ

เฮอะ

เฮอะ
เค้า...

เฮอะ
มีหวัง
ตาย
แน่ๆ
เลย!

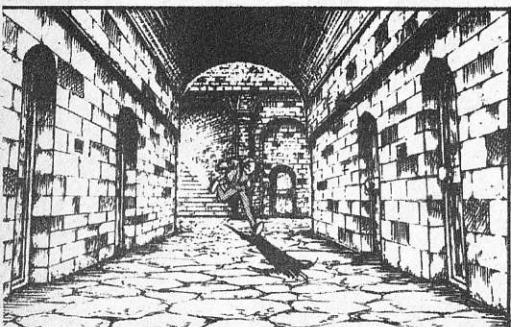

เจอแล้ว
อยู่นั่น
ไง!!

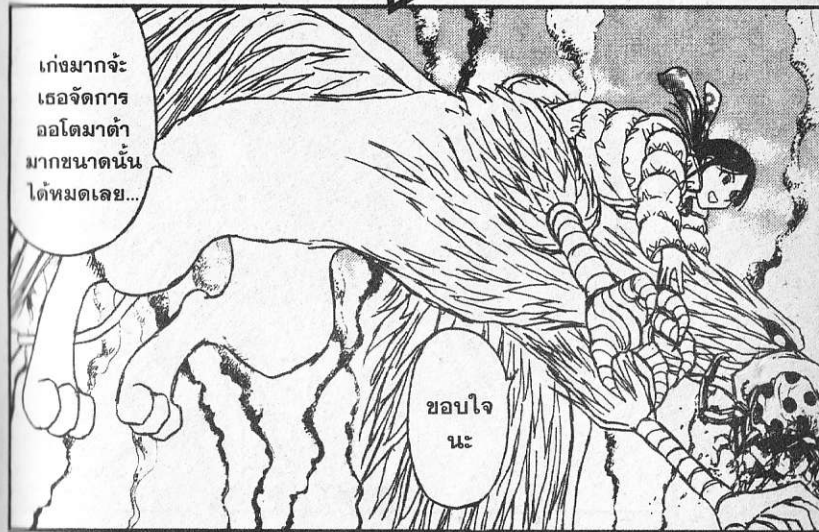
แน่
แน่
แน่...

จะไป
ชนะจะ
แม่แมว
น้อย

จะ
ทำใจ
ดีเนี่ย
!?

ต้อง
หนี
ให้ไต่
ก่อน

เก่งมากจะ
เธอจัดการ
ลอบโตมตา
มากขนาดนั้น
ได้หมดเลย...

ขอบใจ
นะ

มัน
ขึ้นไป
ข้างบน
แล้ว!!

!?

ประตูนี้
เปิดอยู่
!?

ที่นี่เราก็
ต้องตามหา
พวกคุณ
เสมอ...

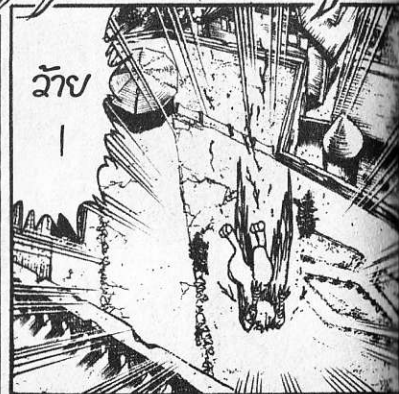
!!

นั่นมัน
...!?

ลฟฟช...
ของ
ต็อกเตอร์
ราโอ...

ฉ้าง

อึก !!

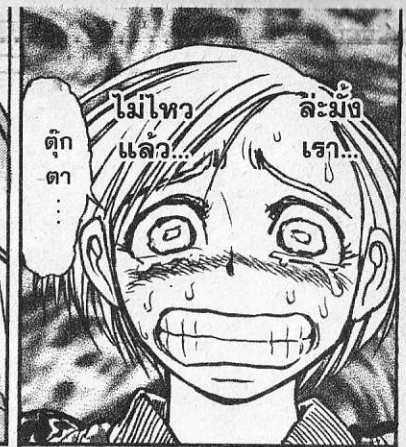

กริฟ
ฟอน...
ไธ...

มาดมัว
แซล
รีเซิลอต
เต้

คือ
กระผมนี้
เป็นชาย
ผู้ไม่มีวัน
ลืมความ
ลับอาย
ของตัวเอง
นะเนะ

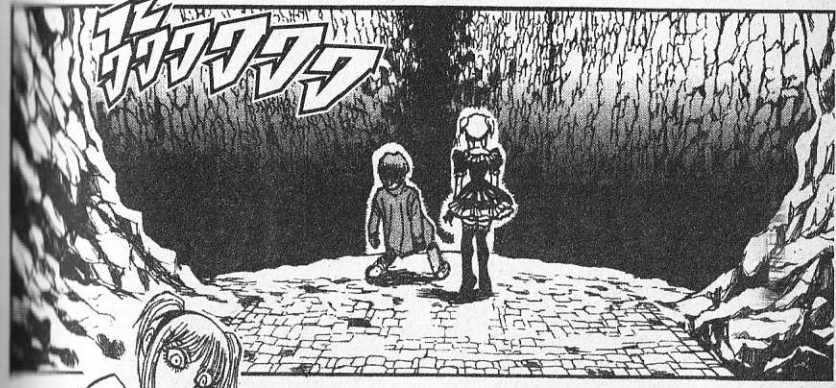

ตุ๊ก
ตา
...

ไม่ไหว
แล้ว...

ละมั้ง
เราก...

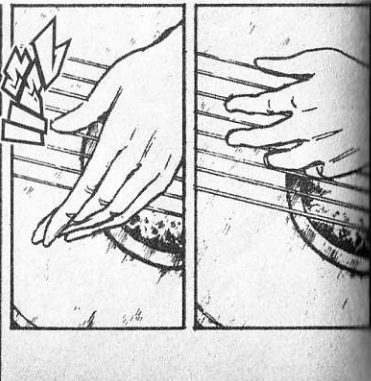
สินะ

อุ๊ยตายละ
หน้จากพวกO
จนมาไพลไน
ที่แบบนี้
ซะแล้วลี

....แบบนี้
ก็มีแต่
ต้องสู้
เท่านั้น
!

ไปต่อ
ไม่ได้แล้ว
...สินะ

อ๊ะ

มัน
ไปไหน
แล้ววะ
?

ทาง
โน้น
มั้ง

โคลัมบีน...

ซี...
มาซารุจัง
อย่าเพิ่ง
ใจร้อน
ซี

เฮอะ
ทำไมไซ้
แมลง
ของแก
ไซ้กับเรา
ไม่ได้แล้ว
เพีย

แตมเวท
ข้างหลังนั้น
ลึกลับ
ชอบอก
ต่อให้ตุ๊กตา
ก็ละเป็น
ชิ้นๆ แน่

จะเอา
ใจจะ
คนหนู
ทิ้งสอง

ถ้าอยากจะ
รอดล่ะก็
ช่วยจับมือขึ้น
อย่างที่เคยพูด
เมื่อตอนโน้น
ทีสิ...

อ้าว
พิตตี
จึงเลย
นะ
พ่อหนู

แต่เจอ
กับคนมาก
ขนาดนี้
คิดว่า
จะรอด
รีใจ
?

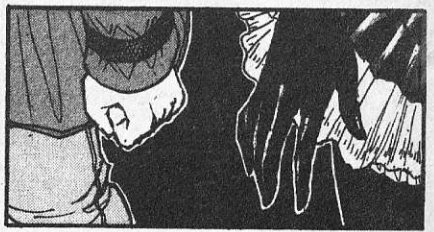

ก็แหม...
เค้าโดน
มาซารุจัง
กอดไปแล้ว
นี่นา...

ทางนี้โดนเล่น
ซะเดียงไป
หลายราย
อย่าคิดว่า จะจบ
ง่าย นะเพีย

โคลัมบีน
แกล้งทำทรยศ
พวกเรา
อย่างนั้น
เจอะ!

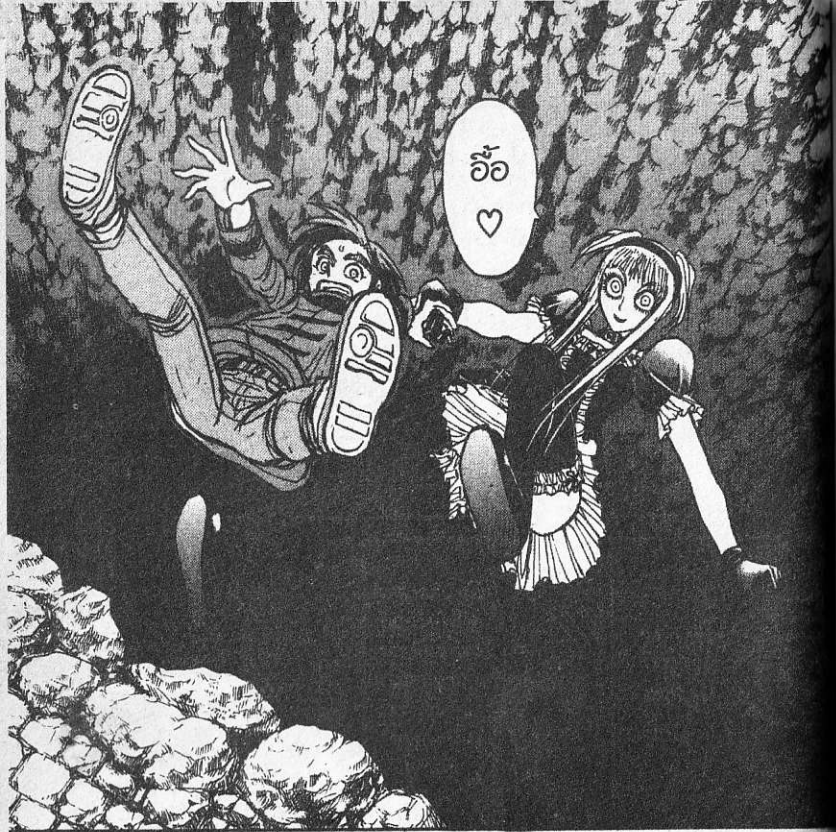

มีแผน...
อะไรอยู่
ชั้นเหรอ
?

โคลัม
บีน

ฉากที่ 44 โคลัมเบีย

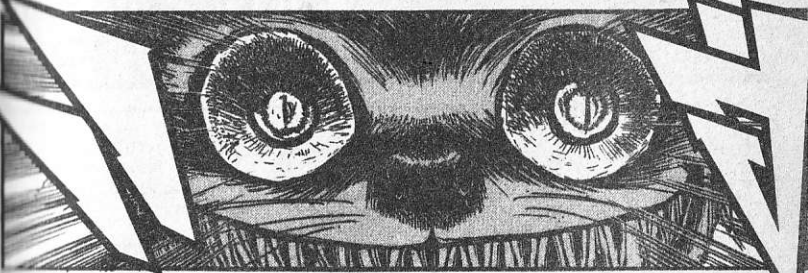
ชั้นสามารถ
เรียกพวกแมลง
ที่อยู่ในอากาศ
มาทำเป็น
ของต่างๆ
ได้

แบบ
เนี้ย
ใจ

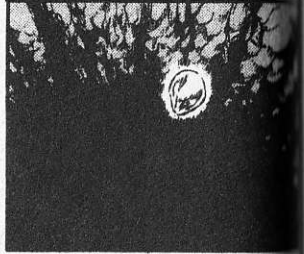
ตามมันไป!
ให้พวกมัน
ไปถึง
"ที่นั่น"ไม่ได้
เด็ดขาด!!

โอ!

นะ..
นี่มัน...

อ้อฮอ
ร่วมชีพ
สำหรับชั้น
กับมาซารุจัง
ใจล่ะจะ

ใช่!
มาซารุจังปลอดภัยวะ
แบบนี้ก็โมโตน
ท่านเพชรเลด
ฆ่าทิ้งแล้วเรา...

โอ้บ่า
นี่ไม่ได้
รู้ตัวเลย
รีงหา
?

แกคิดว่า
ไอ้เหวนรกนี้
มันลงไปถึง
ที่ตรงไหน
ได้บ้างล่ะ?

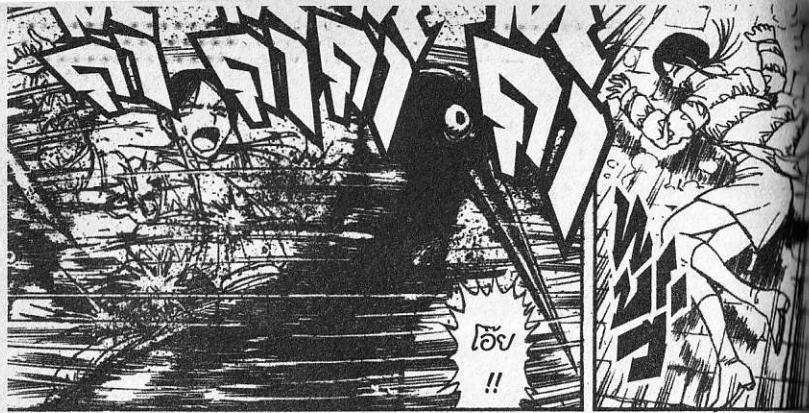

ชะ..
ข้างล่างนี้
มี...ของ
พวกเขา...

อ๊ะ...!

โธษ !!

อะฮ่าๆๆ
เป็นยังไงครับ?
มาดามแชนล
รีเซล็ดเต

แม้แต่คุณเอง
เมื่อมาเจอกับเหล่า
สัตว์ประหลาดที่กระผม
ดึกเตอร์ซาโอ
พุ่มพิกมาอย่างดี
ก็ทำอะไรไม่ได้ไปเลย
หรือครับ

เขาจะ
เข็มนั้นก็จง
จูบรองเท้า
ของกระผม
เสียที ๆ!

พริ๊ง

แต่ก็พูดว่า
"ท่านราโอคะ
สี่ปีมาจเทียบอะไร
ได้กับเทคนิคการคุม
สัตว์ของท่านเลย
แม้แต่ปลายเล็บ
จริง ๆ ค่ะ"
มาชะด้วย

เมื่อทำ
แบบนั้นแล้ว
กระผมก็จะ
ให้คุณไป
อย่างสบาย
หายห่วง

เอา
จะพ้ออย่างไรล่ะ?
ถ้าไม่ทำก็จะได้
เหล่าสัตว์ร้ายของ
แชนลดึกเตอร์ซาโอ
พุ่มมาเอาเรื่อง
แบบนี้ครับ

แต่ถ้ายอมมารูบ
ที่รองเท้ากระผม
คุณก็จะได้ลาโลก
ไปอย่างสงบด้วย
ฝีมือของสาวอสรพิษ
"โบริน่า"

ทื่อ
?

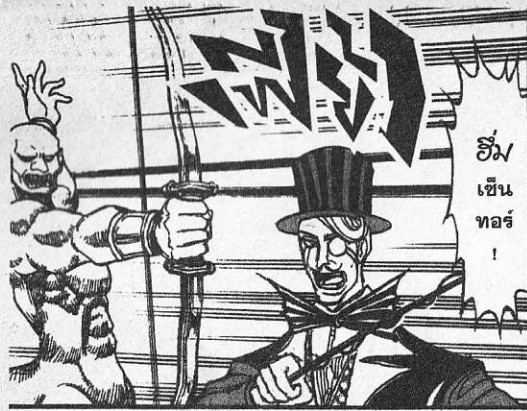

ไม่นึก
อีกสัตว์
คนไหน
ในคณะ
ของสัตว์
สี่ตัวมา
ที่คุณเอ็น
ทรอก
นะคะ

อย่าง
คุณนะ
ไม่มีสิทธิ์
ที่จะเป็น
"นักฝึก
สัตว์"
หรอก
!

พริ๊ง

ฮัม
เซ็น
ทอร์ !

ให้ตาย
ก็ไม่
ยอมแพ้
หรอก...

คน
อย่าง
คุณ
นะ!

เฮอะ
น่า
สนุก
ดีนี่!

ถ้าเช่นนั้นกิจ
โดนสัตว์ร้าย
ของเราอีกเลย
เป็นขึ้นมาไป
ซะเถอะ!

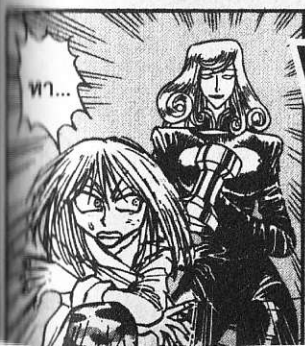
เฮะๆ
เจ้าเด็กนี่
ร้าย
เอาเรื่อง
เลย
แะะ

เฮอะ
พวกเขาแก
พวกเนป็นตยว
ก็เห็นบร่อย
เพี้ย
!!

ปากตีนหว่า
แต่นักเซิตหุ่น
ไม่ระวังหลัง
ทนาย
จะตีเร้อ!

พา...

อึด!

...ทำอย่าง
เจ้ามาซาๆ
ไม่ไหวจริงๆ
แฮะแฮะ...

ไอ้เด็ก
สกปรก
นี่...

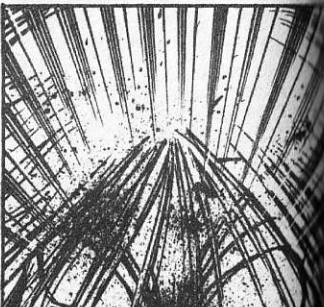
แกล้ง
จับเท่
แล้วยัง
ไม่รู้ตัว
อีกจะ...

แต่ว่า...
อย่างน้อย
ก็ให้ขยับ
หนีไปได้
ละน่า

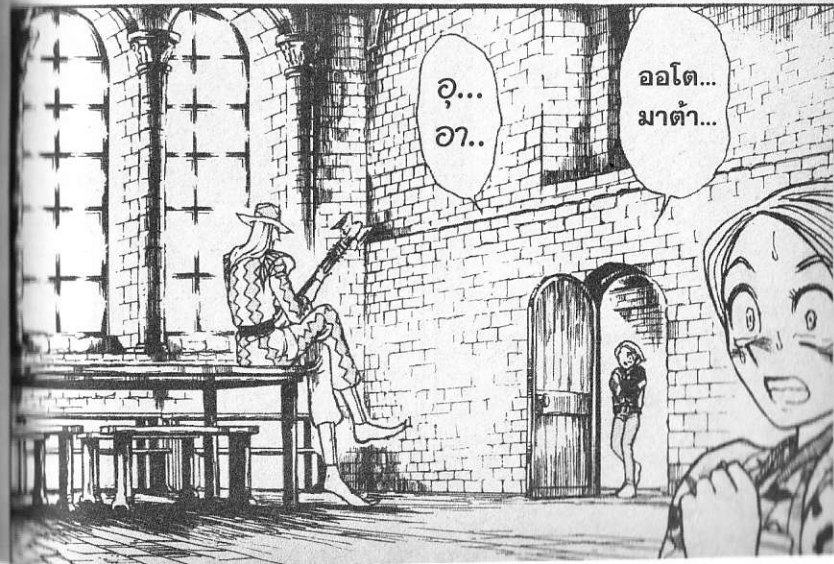
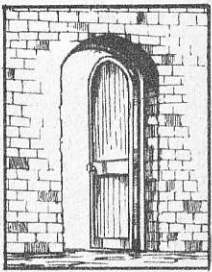
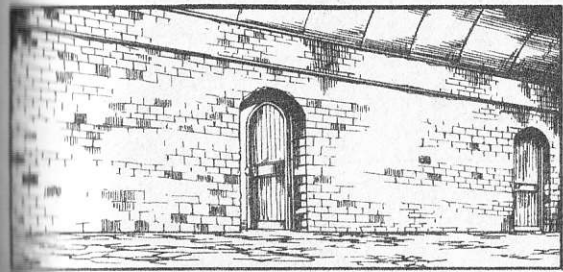
แฮะ...
นักเชิดหุ่นนี่
แค่เจอกับพวก
ออตมาต้า
ก็เต็มกลืน
แล้วแท้ๆ
ไม่ใช่เรื่องอะไร

แบบนี้
ใช้
วอร์มอัฟ
ยังไม่
ได้
เลยนะ

หนววกหูเพี้ย
ฮัก!

ไอ้...?

อู...
ฮา..

ออตโต...
มาต้า...

มัน
หนีมา
ทางนี้

ฟูๆ

อย่า
ให้รอด
ไปได้
นะเว้ย

ไม่ไหวแล้ว
...เรา...ไม่มีทางจะ
ช่วยทั้งสาม...
ทั้งมาซารุได้
หรอก...

จบ
กัน

แน่ๆ
แล้วละ
ทีนี้...

มนุษย์
...

...ถ้าเจ้า
ถูกจับไป
จะเป็น
อย่างไร
บ้าง?

เจอแล้ว
เพี้ย
ขี้เต็ก!

เอะ...
เอ๋?

โธษ
!

อ้าว?
นึกว่า
ใคร

อัล
เร
ก็
โน
หูนเก่าแก่ก็
มานั่งติดกีตาร์
อยู่ตัวคนเดียว
ในโรงอาหารเก่า
ชั้นแรก
เข้ากันได้ปะ
เลยนี่หว่า

..นั่น
สินะ
..

เอ
มา
ทางนี้
เร็ว
!

พ่อจะ
เชือด
ไม่
เล็ชง
เลย
!

แฉะๆ
ว่าแต่
จะเชือด
ยังไรดี
ละ
เอริค
?

เฮ้ย

เอริค
ว้อข
!!

เดอ
แมนส์คัล
ลาทีน
|

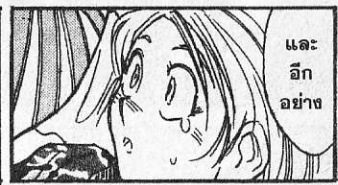

ทะ...ทำอะไร
ของแกว่าะ?
อัลเรกโน้
!!

พ่าน
ฟ้าให้
มนุษย์
บาดเจ็บ

ท่าน
พร้อมขึ้น
ลี้ภัยเข้ามา
เช่นนั้น...

และ
อีก
อย่าง

เครื่อง
ดนตรีชิ้นนี้
เรียกว่าลูท
ต่างหากละ
O เอ๊ย

ซซซซ

เฮ้อ
สนุกจังเลย
มาซารุจัง
ไม่เป็นอะไร
นะ?

คึกคัก

อา...

ว่า
แต่
ว่า
ทำไม
ถึงได้
ช่วยผมละ
โคลัมบัส
?

ก็บอก
แล้ว
นี่นา
...

กะแฉ่แค้ที่ว่า
โดนกอด
เขามาเป็น
เหตุผล
ได้ยังไงกัน
เล่า!

ลูกหมู
ตัวนี้
จะไปชื่อ
ของ

ลูกหมู
ตัวนี้
จะเข้า
บ้าน

ที่นี่คือส่วนที่
ลึกสุด ๆ ของ
Mont San't
Michale

แต่พวก
มนุษย์
ก็ไม่มีใครรู้
มาตั้งแต่
เริ่มสร้าง
มหาวิหารบนนี้
ในยุคศตวรรษ
ที่ 10 โน่น
แล้ว..

ทางนี้
จำ
มาซารุ
จัง

มันอันตราย
เพราะถ้า
จับมือกัน
ละกัน

อ้าว...
จะไม่ยอมจับ
แล้วเหรอ?

เมื่อตอน
สู้กับซิลเวสเตอร์
มาซารุจัง
ยังพูดว่ากับ
ตุ๊กตา
เสอ ก็จับมือ
ได้เลยนี่นา

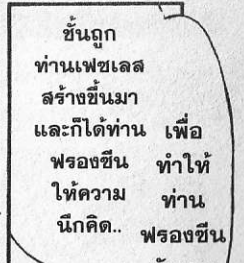
นี่!
โคลัม
บัส!!

ลูกหมู
ตัวนี้
ทาน
ขนม
หมด
จาน

ชั้นชอบ
ไอ้ตรงท่อนที่ว่า
"ไม่เหลืออะไร"
นี่แหละ...

เฮ้...

ชั้นถูก
ท่านเฟซเลด
สร้างขึ้นมา
และก็ได้ท่าน
ฟรองซัน
ให้ความ
นึกคิด..
ฟรองซัน
หัวเราะ
...

ลูกหมู
ตัวนี้
ไม่เหลือ
อะไร...

แต่จากนั้น...
พวกแกทำอะไร
กับหมูป่าของคุณ
...ไม่ลืกับโลก
กันล่ะ?

ผมนะ...
จะไม่ยอม
จับมือกับ
พวกแก
อีกแล้ว

อืม...
น่าเสียดาย
จังนี่...

เรื่อง
นั้น...
ฉัน
รู้แล้ว

แล้วมัน
ก็แค่นั้น
เอง...

เรื่องอื่น...
ที่อยากทำ
ก็ไม่มี ตัวฉัน
...มีอยู่แค่
เรื่องนั้น
เท่านั้น...

แต่มี
วัน
หนึ่ง

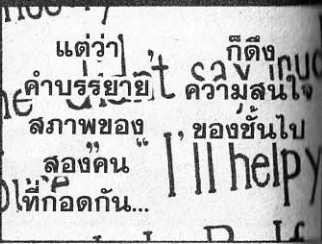
ฉัน
ที่เป็น
แบบ
นั้น
ก็เกิด
นึกครึ้ม
แวะไปที่
หอสมุด
ของมนุษย์
ดู

แล้วหนังสือ
ที่หยิบมาโดย
ไม่ได้คิดอะไร
เล่มนั้น...

ไม่เข้าใจ
เลย
ซึ่กันดี

แต่ว่า
คำบรรยายที่
สภาพของ
สองคน
ที่กอดกัน...
ก็ดึง
ความสนใจ
ของฉันไป
I'll help

และจากนั้น
ฉันก็หันมา
อ่านนิยายรัก
ของพวกเขา
มนุษย์...

การโอบกอดเนี่ยมัน
เป็นยังไงกันนะ
การเงินตนาการในเรื่อง
ถือเป็นความสนุก
เพียงอย่างเดียว
ของฉัน

แล้วที่นี้
เธอจะมา
ทำโพต
ใจล่ะ

เพราะ
ฉัน
ก็เลย
ช่วย

แถม
ท่านพรอชชิน
ยังบอกอีก
ว่าอย่าทำให้
มนุษย์บาดเจ็บ
อีกตะหาก
นี่นะ

พรอชชิน?
หมายถึง
ซีโรซานะ
สินะ!?

...เฮ้อ
เงื่องของ
ท่านผู้นั้น
อีกแล้ว
เธอ?

ก็ใช่
นะสิ
จะ

อยู่ที่ไหน?
ที่ผมมาที่นี่
ก็เพื่อช่วย
ซีโรซานะ
นี่ละ!!

นั่นไง
ล่ะ

เดอนะ
ก็พอตอน
อยู่ที่นี่
เลย

คนที่เธอ
อยากจะกอด
เอาไว้มากที่สุด
ก็คือเธอคนนั้น
นี่เองใช่嗎

พูดมากน่า!!
ผมเป็นแค่
เด็กประถมเองนะ
จะไปคิดอย่างนั้น
กับซีโรซานะ
เขาได้ใจแล้ว!!

เออล่ะ
ถึงแล้ว
จ้า

อะ...
อะไ
อีกฟ...
?

ไม่คิดบ้าง
เหรอว่า
พวกO
เนี่ยมัน
อะอะ
หนวกหู
จะตาย?

ถ้ายังมี
พวกนั้นอยู่
เธอก็ไปช่วย
ซีโรซานะ
สุดที่รัก
ไม่ได้

ก็ถึงตาม
อยู่นี่ใจว่า
แล้วทำไม
ถึงต้องมา
ในที่แบบนี้
ด้วย...

ที่นั่น
เป็นที่
พวกมัน
ต้องอยู่
ใช้แล้ว?

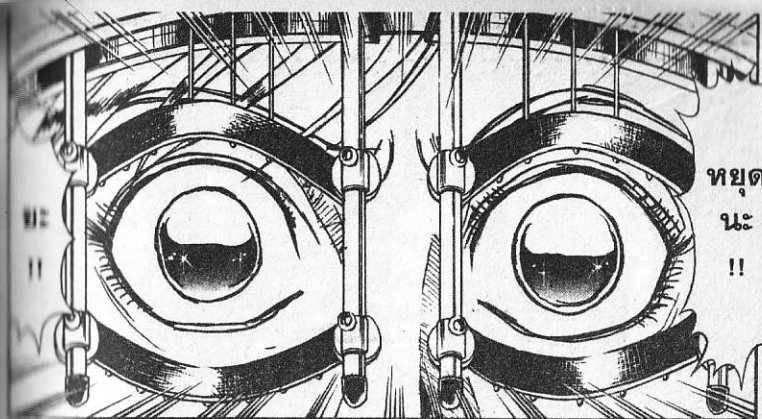
อ๊ะ
!!

ที่นี่คือ
สถานที่
ที่จริงจริง
ของO
นอนหลับ
อยู่

หรือก็คือ
ที่ที่เก็บ
ร่างมนุษย์
ของเจ้า
พวกนั้นใน
ยังใส่ละ

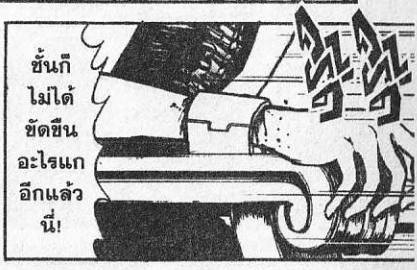
หวิววว

หยุต
นะ
!!

เฟซเลส
นี่แก
ยังจะ
ต้องการ
อะไร
จากชั้น
ไปกว่านี้
อีกหา?

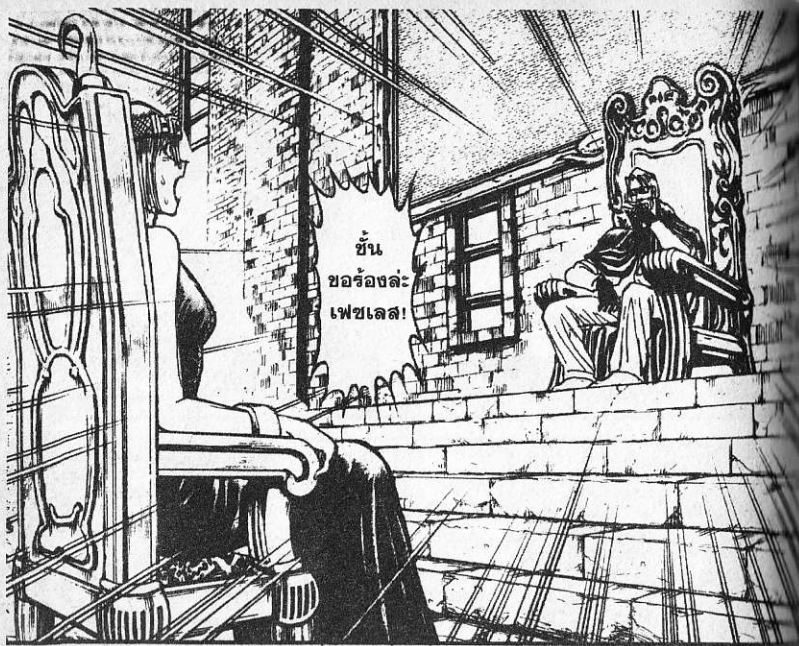
ชั้นก็
ไม่ได้
ซัดขึ้น
อะไรแก
อีกแล้ว
นี่!

เพราะชั้น
ช่วยเด็ก
พวกนั้น
เอาไว้
ทีละอะ!!

อย่าทำร้าย
พวกเค้า
ไปมากกว่า
นี้...

ชั้น
ขอรองลง
เพชเล!

ตั้งแต่
ตอนที่เกิดมา
เธอก็มีชะตา
ที่จะต้อง
ผูกพันกับฉัน
แล้ว

แต่แล้วมัน
ก็กลับกลายเป็นว่า...

แค่เพียงฉัน
ผลอละสายตา
ไปแปบเดียว
เธอก็กลับ
ไปมีใจให้กับ
ไอ้ผู้ชายไม่รู้
ตัวตนปลายเท้า
ที่ไหนดก็ไม่รู้
เสียได้...

“อยากได้
อะไรจากชั้น
ไปมากกว่า
นี้อีก”
...ชั้นหรอ?

ฉันก็
อยาก
ได้...

ความ
เกลียดชัง
จากเธอ
ยังโง่งละ

เอลเอนอด
เธอนะเป็นคนรัก
ของฉันที่กลับมา
เกิดใหม่...
รู้รีเปล่า...

แถมยังคอย
ดูแลเอาใจใส่
เด็กตัวกระเบียด
ที่ส่งทำอะไรเอง
ไม่เป็นอีก
ต่างหาก

ยะ...
อยากมา
พูดจา
ว่าร้าย
น้าจุม
กับ
คุณหนู
นะ

ผู้ชาย
ที่หลงไม่ลงมือ
กับผู้หญิงแบบนี้
ตาข้าที่สุด
เลยไซ้ไหมล่ะ?
แต่คนที่ทำให้ฉัน
กลายเป็นแบบนี้
มันก็เธอเอง
นั่นแหละ

เพราะ
อย่าง
นั้น...

ฉันก็เลย
ไม่ต้องการ
ความรักหรือ
ความรักกึ่งชนิด
ครึ่ง ๆ กลาง ๆ
ของเธอ
อีกแล้วละ

พวก
เด็ก ๆ
นั้น
ต้อง
ตาย
กัน
หมด

และ
ก็
ไป
ยัง
ห้อง
ใต้ดิน
กับ
"เขา"
แล้ว...
โอ
ไล่ตามไป
อยู่ครับ!

ตอนนี้
โนอา
กำลังนำ
พวก O
ไล่ตามไป
อยู่ครับ!

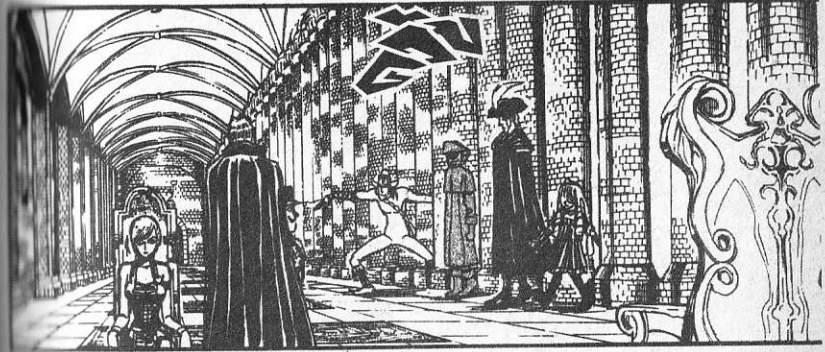

Uh...

ว่าไง
ละ

แค้นฉัน
ไหมละ
เอลโอ
นอล ?

...แค้น
สิ...

อิ
อิ
อิ...

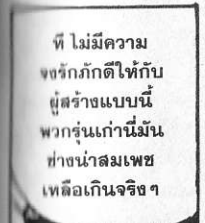
แบบ
นั้น
ละ
ดีแล้ว

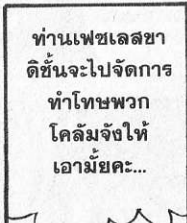
ท่านเพชเลส
ครับ
ยะ... ยัยโคลัมป็น
ทรยศเราแล้ว
ละครับ!

แค้น
สุด ๆ
เลย
ละ...

ที่ ไม่มี ความ
จงรักภักดี ให้กับ
ผู้สร้างแบบนี้
พวก รุ่นเก่า นี้ มัน
ช่าง น่า ลม เพช
เหลือ เกิน จริง ๆ

ท่านเพชเลสชา
ดิชี่น จะไป จัก ตการ
ทำโทษ พวก
โคลัม จัซ ให้
เอา มัย ค่ะ...

น่าน สี สะ
ท่านเพชเลส ก็
ไป เตรียม ตัว
ออก เดินทาง
เด่ะ ซ่า
เอาน่า พรุ่งนี้
ไป รี ชิ่ง เอะ
~?

ไม่ ละ
ฉัน เอะ
ก็ จะ
ไป
ด้วย

“เขา”
...เจ้านั้นนะ
แข็งแกร่งกว่า
ที่พวกเจ้า
คิดไว้...

มาก ๆ
เลยนา
รูรีเปล่า
?

เพราะว่า
มันมี
ความ
ทรงจำ
ของฉัน
คนนี
อยู่

แต่...
เดี๋ยว
ก่อน
เฟซ
เลส
!

ถ้า
คุณหนู
เป็นอะไร
ไปล่ะก็
ฉันไม่มัว
ให้แกแค้น ๆ
นะจะบอก
ให้
!

จะเอา
ให้ตาย
ยังไง
ดีหนอ
!

เดี๋ยว
...

บอกว่า
เดี๋ยว
ใจเล่า
!

“เขา”...
นี่...
หรือว่า
จะเป็น
...

อย่าบอก
นะว่า
...คุณหนู
?

แม่มาแล้วจ้า
นี่เธอคิด
จริง ๆ ะอะว่า
มีแต่เจ้า
พวกเด็ก ๆ นั้น
ที่มาจากที่นี่นะ
?

ไอฉัน
มันก็รำคาญ
เจ้ามาซะ ๆ
มันเลวกว่า
จะหนีไปใน
ที่ที่เห็นดาว
เกลื่อนฟ้า
สักหน่อย...

แต่พอ
มาคิดดูดี ๆ
เมื่อได้
ตัวเธอ
มาแล้ว
ก็ไม่เห็น
จะต้อง
ไปลง

เพราะฉัน
ฉันจะ
จัดการ
เชือด
มาซะ ๆ
ที่นี่ซะ
เลย

นี่
นี่...
นี่...

อ๊ฮะ ๆ ๆ
ท่านเฟซเลสเนี่ย
แสดงบพชั้วซ่า
ได้อย่างเนียน
เลยละค่า

นั่นสิ ยิ่ง
“ฉันจะจัดการ
เชือดมาซะ ๆ
ที่นี่ซะเลย”
นี่ยังได้อารมณ์
สุด ๆ เลย
นะคร้าบ!

แล้ว
ค่อย
ตาวัน
โหลด
ท่าน
เฟซเลส
ลงไปใน
มาซะ ๆ
...

เท่านี้
เอลเอนอล
ก็จะเกลียดชัง
ท่านเฟซเลส
ชนิดเข้า
กระดูกดำ
เป็นที่แน่นอน
ละ

บพสนทนา
ที่ผ่านมา
เป็นการ
ตอกย้ำชัด
เข้าไปอีก
...

แต่ว่า...
คนที่ออก
คำสั่งนั้น
กับนายนะ
...รับรอง
เลยว่า...

จะไม่มีทาง
ยอมให้กับนาย
ที่ปล่อยให้ชั้น
ตายอยู่ที่นี้...
โดยไม่ช่วย
อะไรอีก
แน่ๆ

เจ้า
พูดว่า
อะไรนะ
มนุษย์
?

เดาละ
ชั้นฉัน
ขอ
จัดการ
เอง
ละกัน

เฮ้
ไอ้หนู
มีอะไร
จะสั่งเสีย
เปล่าวะ
?

ท่า?

ไอ้
เบ๊อ๊ก
เอ๊ย...

ไอ้
เด็กเวอร์
ตะโลนนี่
ตาย
เลย
ละกัน
!

เฮ้

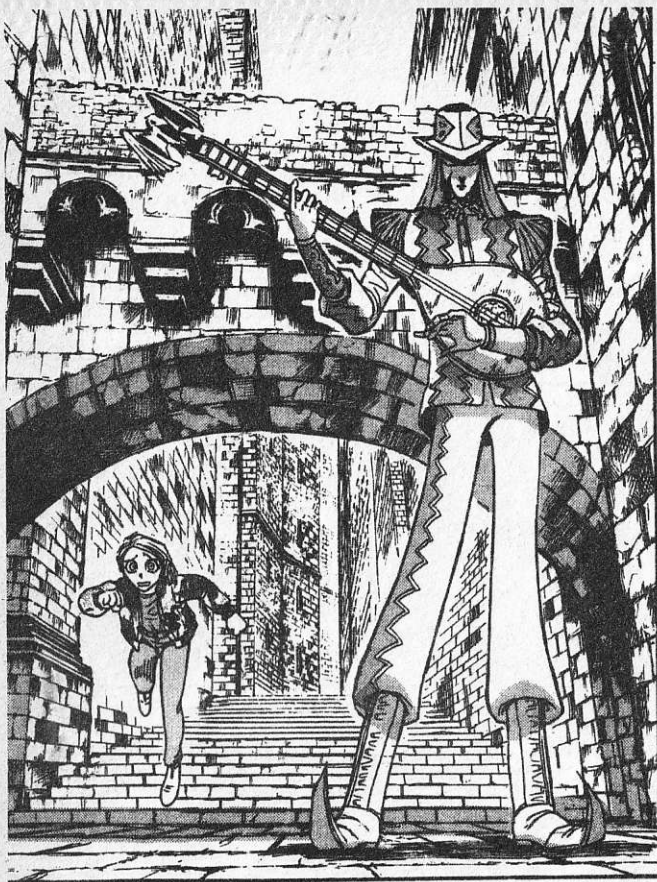
เฮ้อ
ชักเบ๊อ
ซะแล้ว
ลิ!

จัดการ
มาทิ้งแล้วไป
รายงาน
ให้ท่าน
เพชเลต
ทราบ
ได้แล้ว
มั๊งนี่

มารี
โอ!

นะ...
นี่แก
!?

อัล
เร
ก็โน้
!!

รู้สึกว่
ถ้าข้าทำเป็น
มดไม่เห็น
การทำร้าย
พวกมนุษย์
...

ท่าน
ฟรองซ็อง
ก็จะ
ไม่ยอม
ขี้ม
ออกมา
อีกนะดี

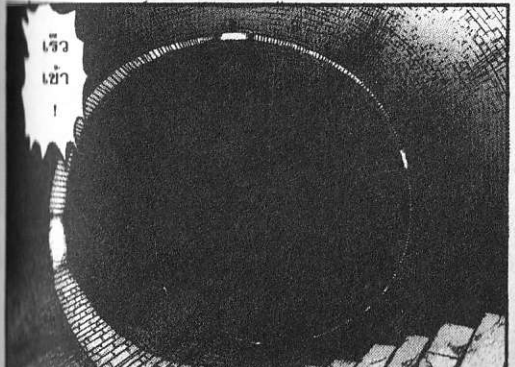
เฮ้
เป็นอะไร
รีเปลา
!?

อะไรละ
เธอ...
ไม่ได้หนี
ไปแล้ว
หรือ
อะ...

ไอ้ตุ๊กตา
ใครทั้ง
นี่ตั้ง
ดื้อสนิม
จะจับ
พันเฟือง
ในหัว
มัน
แล้ว
มั้ง

อย่ามา
เถะเถะ
ดีกว่า
นะ
พวกเร
าถูก
สั่งมา
ให้
จัดการ
มัน
นพ
ให้
หมด
ไม่ใช่
อะไ
ง

เร็ว
เข้า
!

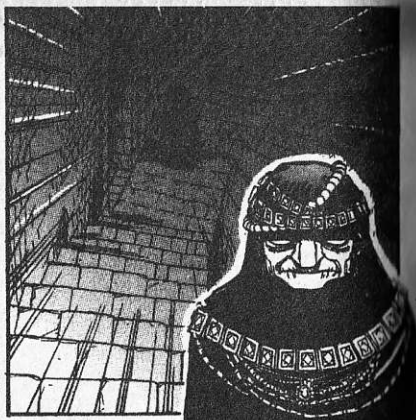

ข้าง
ล่าง
นี่
มี
ร่าง
จริง
ของ
O
อย่าง
พวก
เรา
ถูก
เก็บ
รักษา
ไว้
อยู่!

ถ้า
ร่างจริง
โดน
เล่นงาน
ล่ะก็
แย่นั่น
!!

อย่าปล่อย
ให้มาซำ
กับโคลัมบัส
ถึงก่อนได้
เขียนะ
!!

ว่าโธนะ
ขี้ขลาด
หน้าเหี้ยม
นี่

แล้ว
เธอล่ะ
ไม่ใช่คุณปู่
ไปแล้ว
หรือใจ
ฉนวน

...
...
...
วันนี้คือ
วันพิพากษา
พวกเธอแล้ว
ละ โธอา...

อัล
แมนตรา
อย่ามา
ขวางทาง
นะ!

โอ๊ย
แปลก
จริงนะ
พวกในอา
เอจรีนี่...

ฉันกับ
พวกเธอ
คงก็พากัน
ขึ้นข้างกาย
ของธรรมชาติ
ไปเป็น
ปีศาจนะ

แต่พวกเธอ
ก็ยังคงทิ้งร่างนั้น
และเลือกเอา
“นิรันดร”อีก ซึ่งนี่
ก็เท่ากับว่า
พวกเธอแพ้
แล้ว...

เพราะ
ไม่ว่าใคร
ก็ไม่อาจจะ
เอาชนะ
“ธรรมชาติ”
ได้หรอก
...

ได้เป็นซีโรจนาเนแล้ว
ยังไม่พอใจและ
ทิ้งร่างเนื้อไป
เพื่อให้มีชีวิตอยู่ไป
ตลอดกาล
อย่างพวกเขา
ยังจะมีอะไรต้องรื้อรบน
อีกหรือไงกัน?

นั่น
สินะ
...ไม่
เกี่ยว
เลย

ก็แต่
อยากจะ
ถาม
ในฐานะ
คนรู้จัก
กันมา
แต่เก่า
ก่อน
นะ

ว่าชื่อที่สลัก
บนป้ายสุสาน
ของพวกเธอนั้น
จะใช้ชื่อจริง
ได้หรือเปล่า
?

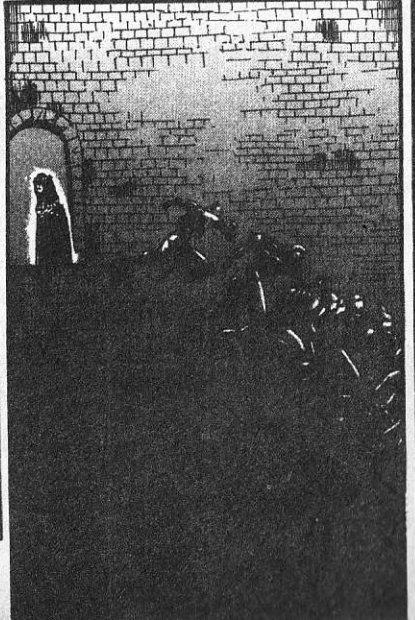
ฮิ แล้วเธอก็เลิกเป็น
ซีโรจนาเนหันมาเป็น
ชายเฒ่าหมอดู
ให้เจ้าพวกตึกตาและ
ใช้ชีวิตมาตั้งนานนม
จะรู้ไปทำไมทราบ

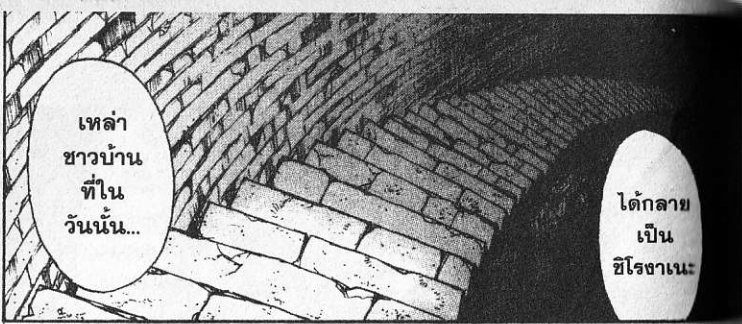
โธ
จนาเน
ต่างหากล่ะ
อัลแมนตรา
นี่สิ หัวของ

ขึ้นไป
ก่อน
ล่ะ

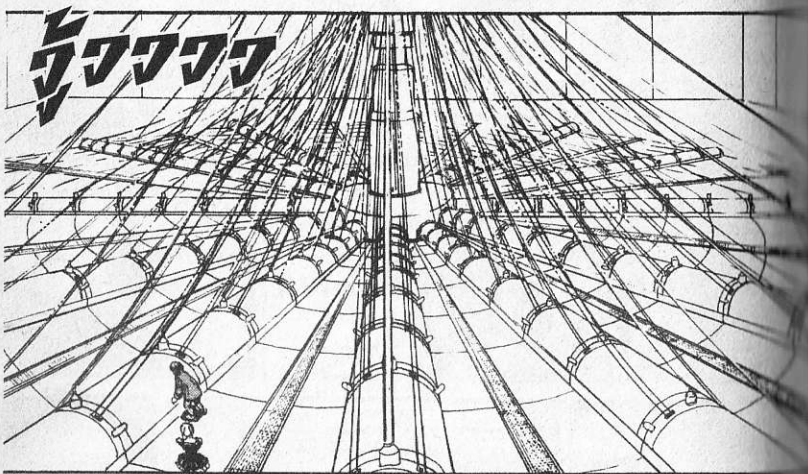

ลาก่อน
นะ...
เครล
และ...

เหล่า
ชาวบ้าน
ที่ใน
วันนั้น...

ได้กลายเป็น
ซีโรซานะ

จู่จจจจ

จะแกก็ไม่แก
แถมยังอยู่ใน
นายารักษาสภาพ
ชนิดพิเศษอีก
เรียกได้ว่า
ปลอดภัย
หายห่วงเลย
ละนะ

เอ๋
!?

ที่นี่คือ
ศูนย์กลาง
สำหรับ
เก็บรักษา
ร่างจริง
ของมนุษย์
จักรกล 0
ยังคงละ

สรุปคือ
พวก 0 เนี่ย
ก็เอาร่างจริง
ของตัวเอง
มาซ่อนไว้ที่นี้
ก็ออกไปทำซ้ำ
ข้างนอก

ถึงร่างที่เป็น
เครื่องจักร
จะพังไป
แต่ก็จะทำการ
ดาวโหลด
ข้อมูลจากสมอง
ของร่างจริงไปใส่
ในร่างใหม่โดย
อัตโนมัติ

เพราะอัน
ป่านนี้เจ้า
พวก 0 คง
กำลังวิ่ง
หนีตาตื่นมา
กันแน่ ๆ
ก็ถ้าร่าง
ที่นี้
ถูกทำลาย
ขึ้นมาละก็
พวกนั้น
จะลำบาก
นั้นะ

*เทโลเมอรา
สบลินธา
(Telomerase
Control)
มรดกของ
เอ็ดวินก็
ก็มันก็
ชอบชม
คริสโตเฟอร์
บูร์กฮอล
มูเยส

เฮ
นะนี่ตาย
แล้วหรอ
|
!?

ยังไม่ตามพ
มาซาจัง
แต่คล้ายกับ
เท่านั้นแต่
ถ้าจะพูดให้ถูก
เลยนะ

แต่ว่านำ
เจ้าพวกเนี่ย
คิดยังไง
ก็ปล่อยให้มัน
ตัวเองอีกคน
อยู่บนโลก
ก็ไม่รู้สิ...

ขึ้น
เกลียด
พวก 0
ก็เพราะ
อย่างนี้
แหละ |

ถ้าเป็นชั้นละก็
ขอยุ่แบบมี
อุยคุณเตียว
ไม่ซ้ำใคร
ดีกว่า

อืม
|
เอ๋?

ผม
ก็คิด
แบบนี้
เหมือนกัน
!!

แถมไปเที่ยว
ทำให้คนอื่น
เขาต้อง
ทนทุกข์
ทรมาน
กันไปทั่ว
แบบนี้
แต่ตัวเอง
กลับปลอดภัย
อยู่ในที่
แบบนี้...

ยกโทษ
ให้
ไม่ได้
หรอก

เร็วเข้า!
ให้พวก O
คนอื่น
ในปราสาท
ทั้งหมดไป
รวมกันที่
ชั้นใต้ดิน!!

อะ...
อะไรอีก
ล่ะ?

ความคิด
ตรงกัน
เลย
เนอะ

พอ...
พูดอะไร
ของแบบนี้
ขึ้นไปคิด
เหมือน
กับเคย
ตรงไหน

มาซารุ
กับโตมมึน
ต้องอยู่ที่
ศูนย์เก็บ
รักษา
ข้างจริง
ของพวกเรา
แน่ๆ

ต้องฆ่า
พวกมัน
ให้ได้ก่อน
ที่มันจะ
เอาร่าง
ของ
พวกเรา
เป็นตัว
ประกัน
!!

แต่ว่า
มาซารุ
เป็นร่าง
ที่ทำาน
เฟซเลส
จะใช้
ดาวน
โหลด
จะช่วย
เอานา

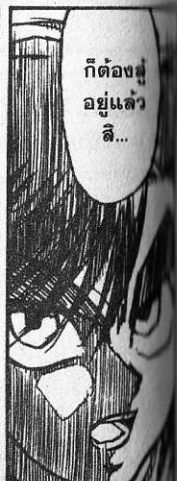
นะ...
นั่นสิ

เจอ
แล้ว
นั่นไง

อย่าให้พวกมัน
แต่ต้องร่าง
ของพวกเรา
แม่แต่นิวเตียว
นะเพี้ย

อึยตายตาย
มากันซะแล้วละ
เอาใจดีละ
มาซารุจริง

ก็ต้องสู้
อยู่แล้ว
สิ...

ตอนที่ 46 ท้อสูง เสียดีฟ้า

ไซโหม
ครับ
...ผม.
ในอา?

ชั้น
จะฆ่า
มัน!

ท่า
?

ถ้าพวกมัน
เจอร่าง
ของชั้นละก็
ต้องตาย
สถานเดียว
!

ไอ้ตัวแสดง
ปรากฏจาก
พรรคคนนั้น...
เข้าละก็
แม่ไม่เอา
ไว้แม่!

ผะ...
ผบ.~!!

เคยเป็นส่วนเอกที่สำคัญต่อ "แผนการ" ของฉัน

ก็พอจะรู้
อยู่หรือก
ว่าท่าน
เฟซเลส
นะ

มีอะไร
บางอย่าง
ที่ผิดแผน
ไปจาก
อีโรคเน
ทั่วๆไป..

แต่ตัวขั้เอง
ก็เปรียบวิถีชีวิต
ของอีโรคเน
ที่ติดต่อกัน
กับเธอโตมาตา
เพียงมา...

เหลือเกิน
แล้ว
เหมือนกัน

บท
ตัวประกอบ
โรคิสันของ
"พหุภพ" ซึ่ง
ที่ใช้ชีวิต
ตามปกติ"
นี่นะ...

ชั้นไม่ขอ
เอาด้วย
เด็ดขาด

ไซกะ
มาซารุ
แก๊ง
เฟลมา
ทุก
บ้าน
นี่
!?

แกนะ
มันก็แค่
เครื่องมือ
ที่ท่าน
เฟซเลส
ใช้

เพื่อให้ได้
ตัวเอก
โอเคมาก
ที่นั่น
ไม่ใช่ใจ

แล้วทำไม
เจ้าเครื่องมือ
อย่างแก
ถึงได้กล้า
เสนอหน้า
ขึ้นมาบน
เวที?

ท่านเฟซเลส
เคยพูดกับ
ก่อนที่
เปลี่ยนที่
ให้กลายเป็น
เป็น O ๓

ในอา
ฉันต้อง
ใช้พลัง
ของเธอ

นี่ท่าน
เฟซเลส
พูด
กับเขา

เธอ
เป็น
ตัว
เอก

แต่
แล้ว
ทำไม
ก็...

นี่เป็น
เกมระหว่าง
ฉันกับ
มาซารุ
ยังไรละ

อย่าเผลอมา
มาซารุ
เขี้ยว
เพราะนั่น
จะเป็น
ร่างต่อไป
ของฉัน

ทำไมละคะ
ท่านเฟซเลส?
ก็เหมือนกับ
ว่า...

เหมือนกับว่า
มาซารุต่างหาก
ที่เป็น "ตัวเอก"
เลยน่ะ

ขกโทษ
ให้ไม่ได้
ไซกะ
มาซารุ

เป็นแค่
เคเรือ
มือ
เท้า
แต่กล้า
มาข่มขู่
ชั้น
ชั้น
เทรล

ที่
ต่าง
ที่
เป็น
"ตัว"

ไซกะ
มาซารุ...

แก
อย่าหวังว่า
จะรอด
เลย

โอ้เจ้า
ตัวประกอบ
ฉาก
เอ๊ย!!

อึ้ยแถม
มากิน
ซะแล้วละ
ทำไมดีละ
มาซารุจัง

ที่
ต้อง
ไป

ไอ้
คนเฒ่า
คนแก่
นั่น
นี่
นี่
นี่

ไอ้
ผมแกเอง
ก็ไม่ได้
จริงจัง
หรอก
น่า

ตายจริง
โทษอะไร
โนอาโกรธ
หัวฟัด
หัวเหวี่ยง
แบบนี้
กันล่ะเนี่ย~

ตรงนี้ชั้นจะ
คอยคุ้มกัน
ให้เอง
มาซารุจัง
รีบหนีไป
เถอะ

.....

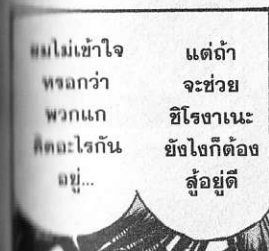
เข้ามา
ในห้อง
นี้แล้ว
สินะ...

เป็นแค่
เคเรือ
มือ
แต่กลับ
ไม่
เจียม...
เข้ามา
ในห้อง
ที่ว่าง
ซอ
"ตัวเอก"
อย่างชั้น
หลับอยู่
จนได้
นะ

ดีไม่ยอม
เสียกัน
สิกรเธอ~
พูดจริงนะ
บอกให้...

แต่พวก
มิให้เพียบ
แบบนี้
จะเอาชนะ
ได้หรือ
กัน
?

ผมไม่เข้าใจ
หรอกว่า
พวกแก
คิดอะไรกัน
อยู่...

แต่ถ้า
จะช่วย
ซีโรงานะ
ยังก็ไม่ต้อง
สู้ด้วยดี

เรื่องนั้น
ไม่ลองดู
ซะก่อน

จะไปรู้
ได้ยังไง
ล่ะ

ไปล่ะนะ
มาซารุ

ต้อง
เอามา
ใช้จริง
ให้ได้!
การฝึก
ตลอด 1 ปี
ของเรา
ที่หมู่บ้าน
คุโรนะ
นั้น

มาซารุ
เธอต้อง
ฝึกฝนร่างกาย
ไว้สำหรับ
יעדת
เพื่อน

และเพื่อให้
มีชีวิตรอด
ต่อไปได้
แม้จะตัว
คนเดียว

โหนะยังมี
ความทรงจำ
ของเฟซเลด
ที่หลงเหลืออยู่
ตอนที่มัน
"โอนถ่าย"
พลาดอีก

จะ...
เจ้านี้
มัน...

เด๊ะ...
เด็กอะไรกัน
นั่นเป็นภรรยา
เคลือบไหว
ของเด็กจริง
นะหรือ?

ฮะ!

แวอ!

นี่ๆ
ขอขึ้น
ร่วมสนุก
ด้วยคน
ซี~!!

“แยก
ส่วน”
!!

นะ...
นี่...
นี่มัน
วิชาของท่าน
เพชเล็ด... บ้าขีต!!

แะ-
ร้าย
นี่นา-

มัวทำ
อะไรอยู่ได้
ล่อมมันแล้ว
จัดการซะสิ!

แมลง
จำ
มานี่
เร็ว~

ระวัง
ยัยโคลัมเบีย
ด้วย
!!

ะฮ่าๆ
พนี้
เข้าไ
ล

ถ้าคิดว่า
จะพนี้
จากสัตว์ร้าย
ที่น่ารัก
ของกระผม
ไปได้พนี้
ล่ะก็

เพราะ
พนี้
พนี้
พนี้

พยา
ยาม
พยา
ยาม

เป็นอะไรไปล่ะ
วันนี้จะไม่ลอง
กำราบ
สัตว์อสูร
ของกระผม
ดูหน่อยสิ
!?

มาดมัวแซล
นักฝึกสัตว์
จอมปลอม

ว๊ว

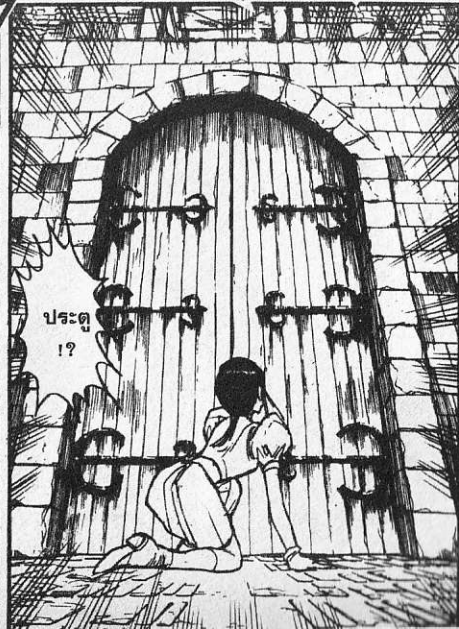

มาดมัวแซล
รีเซเลือด
เต...!

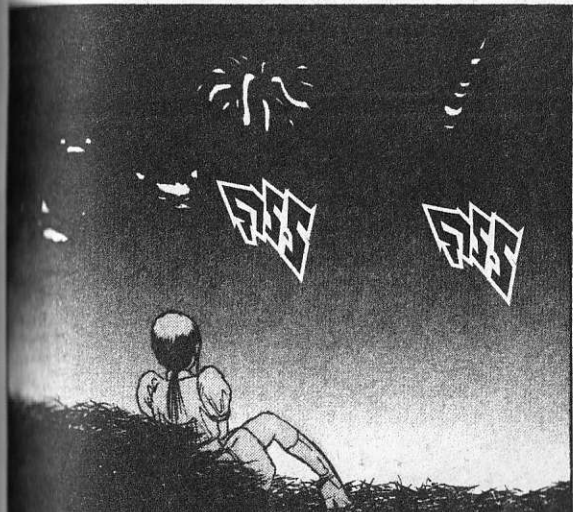
ใครจะไป
ยอมแพ้ล่ะ
ตึกเตอร์
ราโอ

ถ้าเราพนี้
ศัตรูที่ไล่ตาม
พวกคุณเสมอๆ
ก็จะมาไล่ตามเราพนี้
และเมื่อเป็นแบบนั้น
ก็จะช่วยคุณฮีโรงาน
กับคุณมาหาได้

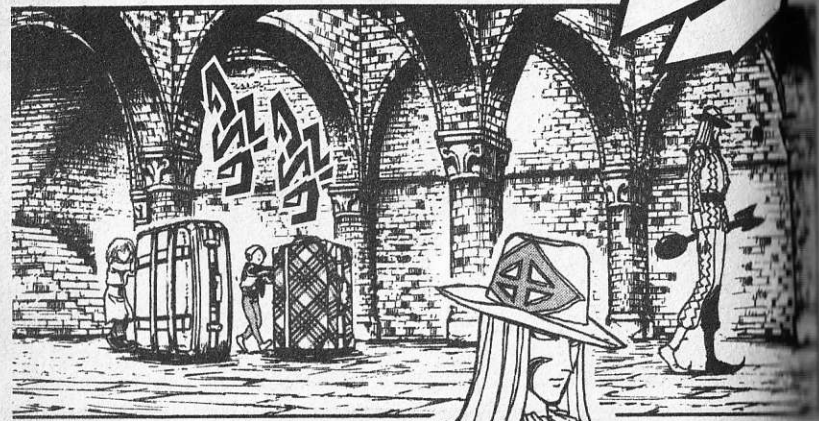

ประตุ
!?

ดุเดือดดุเดือด

...นี่ เสมะ...
พูดอะไร
ชะบ้าง
ลึยะ

ก็จะให้
พูดอะไรเล่า!!
ฉันเองแค่นี้
ก็มึนตึบ
จะตาขอยอยู่แล้วนา
ขอบอก...

ตอนที่ฉัน
กำลังเสียวหา
เจ้าอโตนมาตามัน
ก็ไหลมาจัดกา
พวก O
ชะเหี้ยน...

แล้ว
เพื่อนัน
เดอกจะ
บอกว่า
เป็นเพราะ
เดอไป
หลรองมัน
เนี่ยนะ
?

เรื่อง
พรรคันนั้น
ใครมันจะ
ไปเชื่อลงกัน
หา!

ที่สำคัญ
ดึกตา
มันเป็น
ศัตรูของ
มนุษย์
ไม่ใช่เธอ
งะ!

เรื่อง
มาบอกชั้น
ไป
มันก็
ช่วยอะไร
ไม่ได้
หรอก
นา

แต่ตอนนี้
ก็เห็นงกันอยู่
ว่าเค้ากำลัง
พาไปหาทาง
หลบหนี
ออกจาก
ปราสาท
!!

พวกเขา
มาเพื่อช่วย
คุณ
ซีโรจนาะ
กับมาซาฮารุนะ
เธอ
!?

ถ้าฉัน
นายก็ไป
บอกกับเค้า
เองลึยะ
!

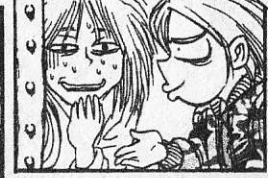
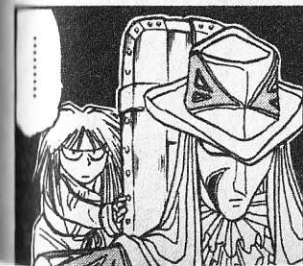
มะ...
มันน่ากลัว
ยิ่งงก็ไม่รู้
แะ~

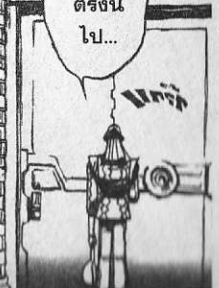
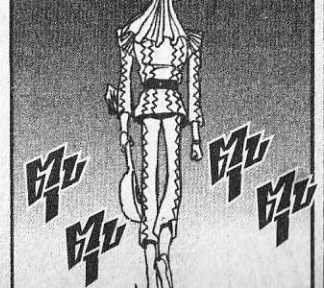
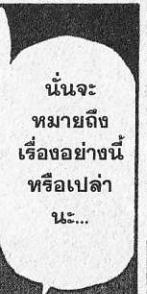
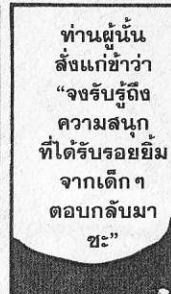
กลัว
ฉันเทรอก
ทุเรศ
ที่ซู้~ต

เด็ก
สาว...
มนุษย์
เอหย...

ชะ....
ขา!?

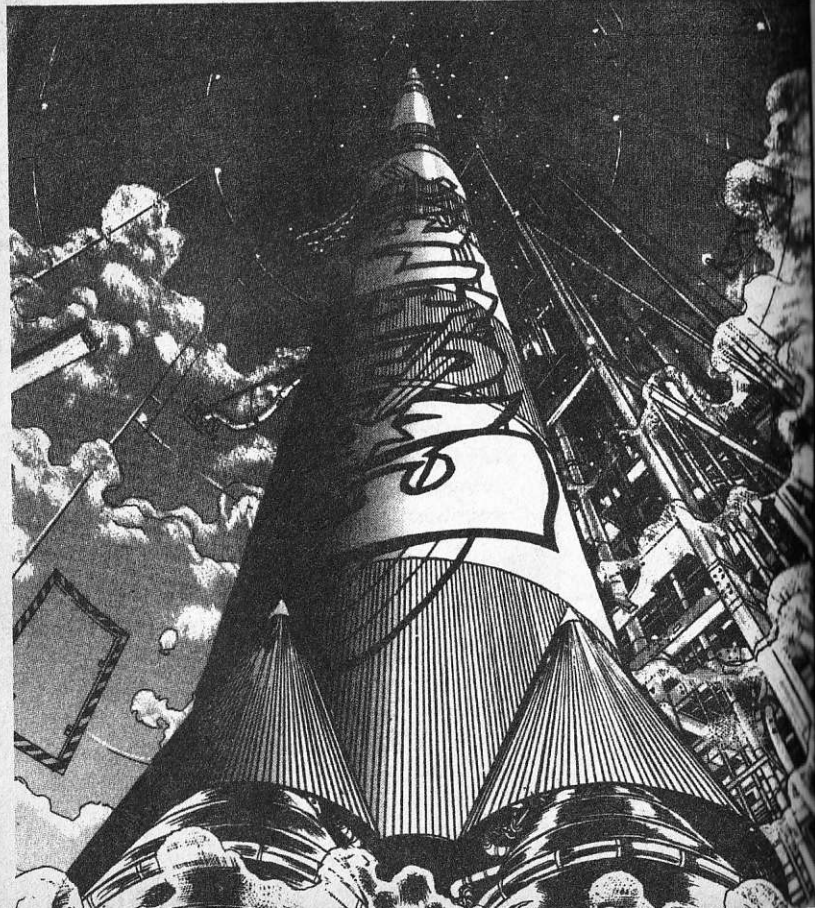

ก็จะเป็น
ทางลัด
ที่ออกไป
ข้างนอก
ได้

นะ...

นี่มัน
อะไร
อะ?
?

อะไร
กัน
เนี่ย
!?

ตอนที่ 47 ซาร์มอาชส์ริช

รู้สึก
ว่าเป็น
จรวด
ที่ทาน
เฟชเลส
จะ
นั่ง
ขึ้นไป

พร้อมกับ
ท่านฟรอนซัน
ไมล์ ท่าน
เอลเอนอล

เฟซเลสเนี่ย...
เจ้าคนที่
ปล่อยเชื่อโรค
โซนาซ่า
ไปทั่วโลก
สินะ...

ใช่
เอเลโอโนอล
ก็หมายถึง
คุณ
ซีโรจนาเนะ
แห่งๆ!

แล้วมัน
คิดจะนั่ง
ไอ้ของ
แบบนี้...
ไปไหน
ของมัน
กันพะ
!?

ได้ยินว่า
มันเป็น "ดาว"
ที่ถูกสร้างขึ้น
ด้วยน้ำมือ
ของมนุษย์
และท่านเฟซเลส
นำมาติดตั้ง
ในภายหลัง...

อยู่ใน
ตำแหน่ง
สูงจาก
พื้นโลก
480 กิโลเมตร
ความยาว
216 เมตร
กว้าง
146 เมตร

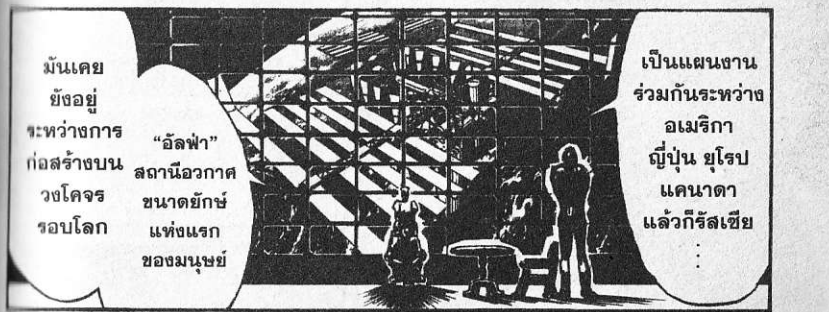
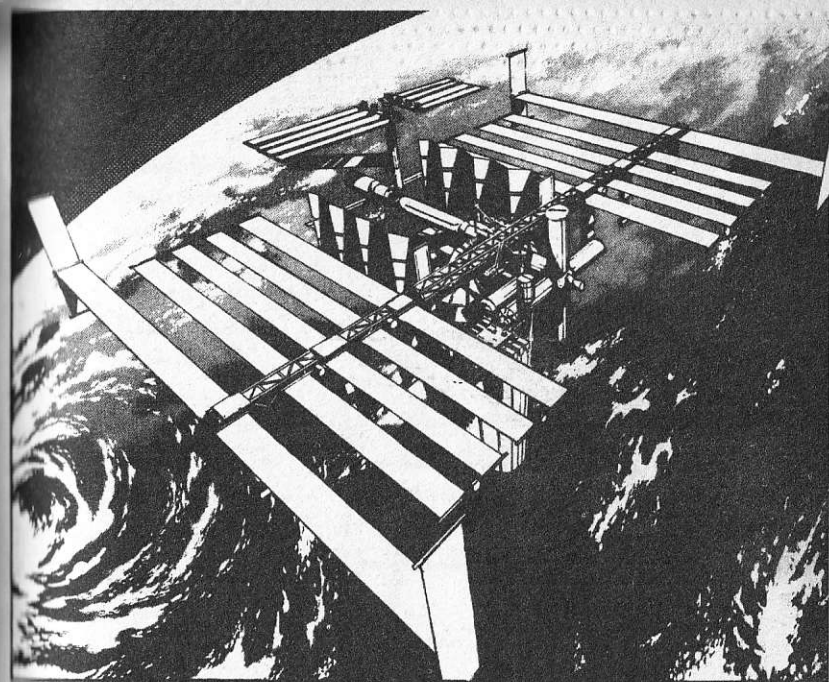
ดาว
เทียม...
เลย
เฮอะ...

ไม่ใช่...
ดาวเทียม
ที่ใหญ่
แบบนี้
ไม่มีอยู่
หรอก...

เจ้าที่ขึ้นรูมา
มันน่าจะเป็น
สถานีอวกาศ
นานาชาติ...

ที่ถูกสร้าง
ขึ้นมาด้วย
ความร่วมมือ
จากทุกประเทศ
ชื่อของมัน
ก็คือ
"อัลฟา"

มันเคย
ยังอยู่
ระหว่างการ
ก่อสร้างบน
วงโคจร
รอบโลก

"อัลฟา"
สถานีอวกาศ
ขนาดยักษ์
แห่งแรก
ของมนุษย์

เป็นแผนงาน
ร่วมกันระหว่าง
อเมริกา
ญี่ปุ่น ยุโรป
แคนาดา
แล้วกรีซเซีย
...

แต่แล้วจู่ๆ
การติดต่อจาก
พลขับ 6 นาย
ที่รับหน้าที่ประกอบ
ส่วน Module ก็เกิด
ขาดหายไป
เสียตื้อๆ

เลยทำให้
เมื่อเดือน
มิถุนายน
ศูนย์ควบคุม
การดำเนินงาน
ที่สูสตันกับ
มอสโก
แตกตื่นกัน
ใหญ่...

ลอบดอบ-บริษัทฟูนิตัส

แล้วจากนั้น
2 เดือนให้หลัง
โรคโซนาซ่า
ก็แพร่กระจาย
ไปทั่วโลก...

ใช่แล้ว
ละ
นาซูมิ
คง

ก็มีคลื่นไฟฟ้า
กำลังแรงพุ่งผ่าน
ตอนนั้น ดาวเทียมทั้งหมด
ในเวลา ตามวงโคจร
เดียวกัน ของโลกและ
แผ่ลงไปยัง
ภาคพื้นดิน

ตอนนี้
กำลังอยู่
ระหว่าง
การวิเคราะห์
ที่เป็นตัว
แฉกคิดว่า
เจ้าคลื่นไฟฟ้า
นั้นละ... คอย
ควบคุม
“อไฟ
เลียน”

..ฉันเธอ
ถ้าฉันทางนาย
ก็ช่วยคิดแผน
รับมือไป
ละกันนะ

จะไป
กัน
สินะ...

ใช่

นี่ยังผ่านไป
ไม่ถึง 2 วัน
นับจากที่เธอ
เอาเครื่องรักษา
โรคโซนาซ่า
“แฮรี่” กลับมา
จากอเมริกา
เลยนะ

ใครมัน
จะทนเฉย
อยู่ได้
เล่า...

เพราะ
จากที่ได้ฟัง
มาจาก
กันตาโรเน...
ที่มาจาก
อเมริกา
มันว่า

มอดด์แซง
มิชเชล
ที่แพร่อดรับ?
คุณโฮอัน

เออ
เจ้านี้
มัน
บอกมา
ว่าฉัน
นะ...

...ที่ที่
เอลเอนอลอยู่
คือที่นั่น
อย่างนั้นสินะ
บ้านตาโรเน
?

ที่...ป่านนี้
แล้วข้า
จะหลอก
เจ้าไป
ให้ทำอะไร
ขึ้นมา

ถึงตอนนี้
“อายเซ็คค”
ของฉัน
ก็ยังหา
เอลเอนอล
ไม่พบ...

แต่ความ
เป็นไปได้ว่า
ที่บ้านตาโรเน
หลุดมาเป็น
กับตักมัน
ก็มีอยู่นะ

ฟู... การสร้าง "แอสรี" สำหรับรักษาโรคไขนาซ่าทั่วโลก

จำเป็น ต้องใช้ เวลา เท่าไหร่ กันล่ะ ?

ระหว่าง นั้น ทุกคน ก็จะ ค่อยๆ ตายจาก ไป...

เราขอ ไม่ได้ หรือ ก

โดย เริ่มจาก พวก เด็ก ๆ

แล้ว อาการ ของ ทุกคน ละ ?

กำลัง รักษา ตาม ความ เหมาะ สมอยู่

ตอนนี้นักคน ยังต้องพักผ่อน เสียขงไปก่อน แต่เดี๋ยวก็คงดีขึ้น ตามลำดับ นั้นละ

..ชอบใจ มาก...

ถ้าเกิด โรคไขนาซ่า จะหายไป ละก็

มันคงมีแต่ เมื่อตอนที่ เอลเอนอล ที่รักของฉัน อ่อนโยนขึ้นมา เท่านั้นละ..

บางที เอลเอนอล อาจจะมีเรื่อง เกี่ยวข้อง อะไรสักอย่าง

กับการที่จะ หยุดคลื่นไฟฟ้า ที่ออกมาจาก สถานีอวกาศ นั้น...

เพราะฉัน ต้องให้ เป็น กับตึก ก็มีแต่ต้อง ไปเอาตัว เอลเอนอล กลับมา เท่านั้น!

ฉันไปละ ขอข้ม เจ้าตัวตลก ขาขาว หนอย ละกัน

ฝรั่งเศส มัน โกต ก็จริงอยู่ แต่ระวังตัว บ้างก็ดีนะ

นาย ก็เคย พูดนี้ ฟู

ว่าผู้ที่ เอลแต่ดู ในขณะที่ คนอื่น ๆ กำลัง เหน็ด เหนื่อย คือ "ตัว ตลก"

ฉันนะ... ตอนนี้คือ "ตัวตลก" ของโลก ไปนี้...

มีชีวิตอยู่ โดยไม่เป็น โรคไขนาซ่า เพียง คนเดียว...

ถ้าอย่างนั้น ที่ต้องทำ ก็มีเพียงหนึ่ง เท่านั้น...

"ตัวตลก" คนนี้ จะกระโดด โลดเต้นไป จนกว่าจะได้เห็น รอยข้มของ ผู้คน...

น่าสนุก ออก จริงไหม ละ ?

ฝรั่งเศส-Mont San't Michale

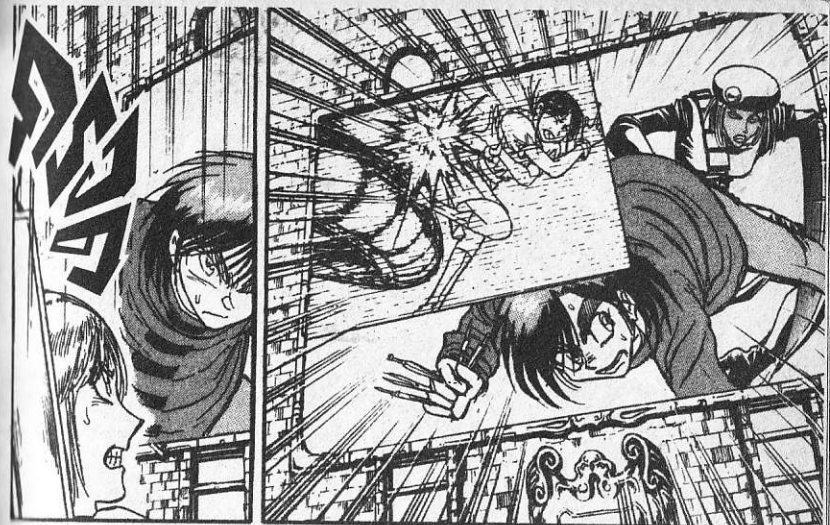
คุณหนูกำลังตกอยู่ในอันตราย!

และถ้าเป็นแบบนี้ แม้แต่พวกคุณรีเซก็ตง!

ต้องรีบหาทางไปช่วยแล้ว!

จะมีวิธีมาช่วยคุณอยู่

โดยไม่ทำอะไรในที่แบบนี้ได้ยังไงล่ะ!!

คุณหนูจะไปแล้วก็ทุกคน

ซีโรซานะกำลังจะไปหาเทียนแล้วละคะ!

อสูรสาว
“กอร์กอน”
จาก
เทพนิยาย
กรีก

อสูรพิษ
ยักษ์
มีปีก
“บาซิลลัค”

สัตว์
เขา
เตี้ยว
“ยูนิ
คลอริ่น”

สุนัขเฝ้า
ประตู
นรก
“เคล
เบอร์อล”

ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า!

โตยีนหรือเปล่า?
เหล่าสัตว์ร้าย
ของกระผม
นั้นก็คือเสียงร้อง
ในวาระสุดท้าย
ของแม่เด็กสาว
ผู้ใจเขลา...

ที่อ้างว่า
ตัวเอง
เป็นนักฝึก
สัตว์ร้าย
ยังโง่งล่ะ!

เจ้าสัตว์ร้ายเหล่านั้น
ไม่ว่าจะตัวไหน
ก็ฉวนแล้ว
แต่จัดว่าเป็นพวกที่
ใช้ไม่ได้เพราะ
ไม่ยอมที่จะฟังคำสั่ง
ของกระผมผู้นี้เลย
แม่แต่นิด ทว่า
ด้วยความเห็นใจ
ของพวกมัน...

รับรองว่า
แม่เด็กสาวนั้น
ได้กระจุก
เป็นชิ้นๆ
ในพริบตา
แน่นอน
!!

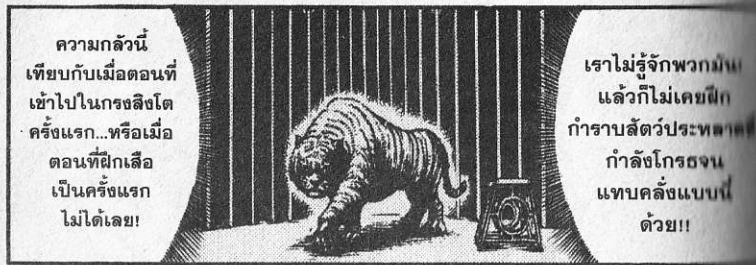
กลัว!
กลัว!
น่ากลัว!

คุณแม่คะ
พี่เฮเลน

กำลัง
จะถูก
กัดกิน
จนตาย

เหมือน
อย่าง
พี่สาว
ของเรา
!!

ความกลัวนี้
เทียบกับเมื่อตอนที่
เข้าไปในกรงสิงโต
ครั้งแรก...หรือเมื่อ
ตอนที่ฝึกเสื่อ
เป็นครั้งแรก
ไม่ได้เลย!

เราไม่รู้จักพวกมัน
แล้วก็ไม่เคยฝึก
กำราบสัตว์ประหลาด
กำลังโกรธจน
แทบคลั่งแบบนี้
ด้วย!!

นั่นคือเขี้ยว
ที่จะขย้ำ
ฉีกเนื้อเรา
!!

ส่วนนั่นคือ
กรงเล็บ
ที่จะตะปบคอ
ของเรา!

และนั่นก็คือ
เขาที่จะ
เสียบทะลุ
ท้องของเรา
!

รวมทั้งดวงตา
ที่จะบดขยี้หัวใจเรา
ให้แหลกเป็น
ผุยผง!!

นี่
เรา

กำลัง
จะตาย
หรือ...

พมมา
เพ็ญ

การ
แสดง
ของ
คุณริเช
นะอะ

...จริง
ด้วย
สิ...

เรา
เคย
ตาย...
ไป
แล้ว..

ครึ่ง
หนึ่ง
นี่นา

ใช่
แล้ว
ละ
!

คุณ
มาซารุ
เคย
ช่วยชีวิต
ที่ตาย
ไปแล้ว
ครึ่งหนึ่ง
ของเธอ
มา...

ทั้งๆที่
ตัวเล็กกว่าเรา
...และยังไม่เคย
ฝึกสอนสัตว์
มาก่อน
แท้ๆ...

แต่ก็ยัง
มีเด็กที่กล้า
เผชิญหน้า
กับเสือ
ที่ตัวใหญ่
และดุร้าย
อยู่นี่นา...

และ
ที่เธอ
มา
ที่นี่

ก็เพื่อ
ช่วยคุณ
มาซารุ
คนนั้น
!

ในเมื่อ
ไม่มี
อะไร
จะเสีย
อีก
แล้ว...

นี่มัน
อะไร
กัน
นี่

เราคือ
“ผู้ฝึกสัตว์
ร้าย”!

การถูก
สัตว์กัดกิน
จนตาย
กลายเป็นศพ
ข้างทาง
ถือเป็น
ความต้องการ
ของเรา
อยู่แล้ว!!

Step
back!

นี่ นี
เด็กสาว
ที่น่า
สงสาร

อยากจริงๆ
ว่าจะเหลือ
เศษเนื้ออยู่
สักแคไหน
...

ฉากที่ 48 ANIMAL SHOW

มะ...

ต๊อกลง
เตออร์
ราโอ

เด็ก ๆ
ของคุณ
พวกนี้

กำลัง
อยาก
จะ
หัก
ทลาย
คุณ
มาก
เลย
ล่ะ
คะ!

นะ...
บ้า
บ้า...

สัตว์
พันธุ์ผสม...
ที่
เกล้า
กระผม
สร้าง
เลือด
เนื้อ
และ
มอบ
กระ
ตุก
จักร
กล
ให้...

ข้า
ร้าย
ยัง
เป็น
พวก
ที่
ดู
ร้าย
จน
ไม่
ยอม
ฟัง
ที่
กระ
ผม
บอก
เลย
สัก
อย่าง
นั้น...
...

ทาร์
นต้า
รี
เซ
ลิต
เต
ทา
จิ
บานะ
!!

ทุก
คน
ฟัง
นะ...

GO!

แต่
แก
กลับ
ควบคุม
พวก
มัน
ได้
อย่าง
นั้น
เร
อะ!?

ตอนที่ 48
**ANIMAL
SHOW**

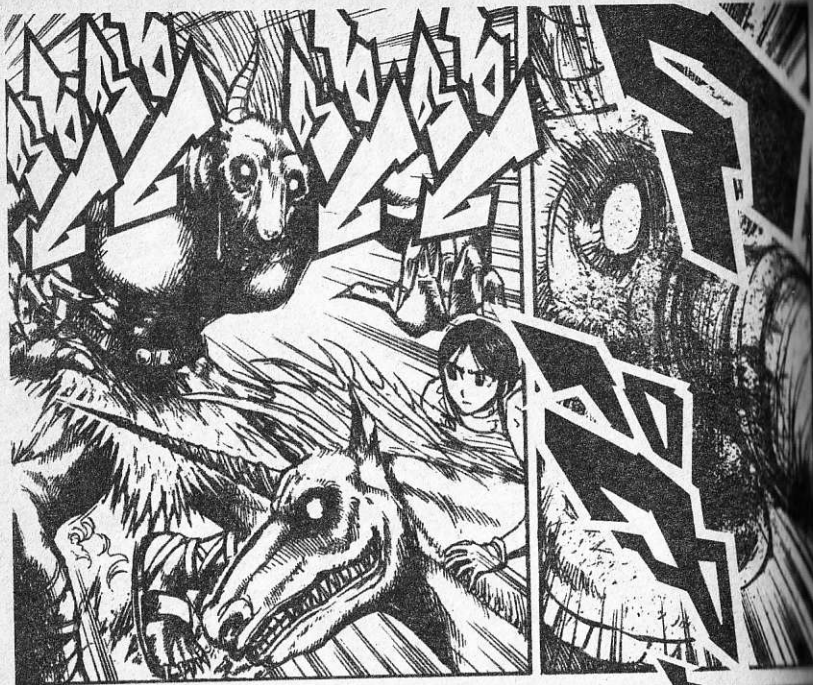

หนอย
เหล่า
สัตว์ร้าย
ของ
กระผม
เอ๊ย
จงจัดการ
ขี้เจ้าพวก
ทรยศ
ที่หันไป
สักไปกับ
มนุษย์นั้น
ซะ!

พยายาม
เข้านะ
ทุกคน

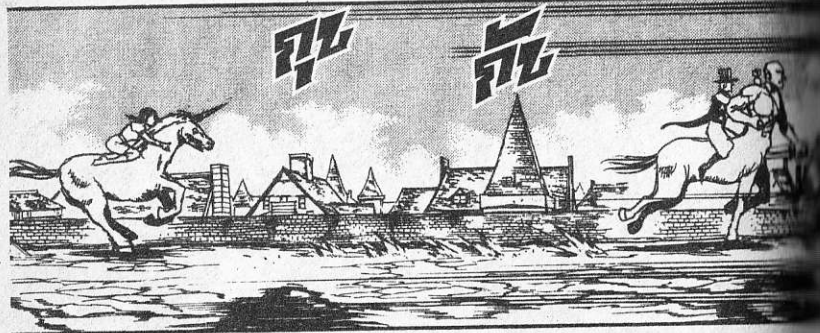
เป็น
อย่างนี้
ไปได้
ยังไง
กัน!

๊ะ!

ปัง ปัง

หยุดนะ!
ด็อกเตอร์
ราโอ

ให้พวกสัตว์คู่
ส่วนตัวคุณ
ก็หนีจันเหธร?
ซี้ฉลาดเกินไป
แล้ว!

ถ้าจัน
แก่ละ
เป็น
ยังไง
!!

แกเอง
ก็บังคับสัตว์
ให้สู้เหมือนกัน
ไม่ใช่รีใจดี
!?

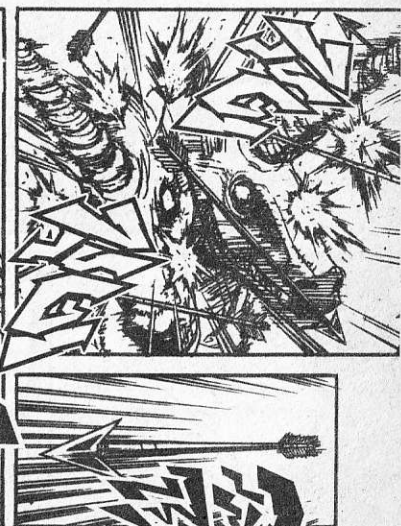

..ถูก
แล้ว...

ชั้นเอง...
ก็เป็นคนที่มี
ชีวิตอยู่ได้ด้วย
การพึ่งพาสัตว์
เท่านั้น
เหมือนกัน...

ถ้าจัน
ก็หลบไป
ไกลๆเลยไป
แล้วทาวน้อย

.....

...ไม่ต้องห่วงหรอก... เธอตั้งใจจริงนะ...

อย่างที่จำพูดนั้นแหละ... ขึ้นนะ... ลั่นนะ... เพราะฉะนั้น...

ถึงทำได้แค่ควบคุมสัตว์ออกแสดงโชว์... และรับเงินในฐานะนักแสดงเพื่อหาเลี้ยงปากท้องต่อไปเท่านั้น...

ถ้าไม่มีสัตว์อย่างพวกเธอกับผู้ชมละก็... ชั้นก็คงมีชีวิตอยู่ไม่ได้

เพราะชั้นช่วยวิ่งไป... ให้เร็วกว่านี้เถอะ...

จนกว่าจะถึงวันที่พวกสัตว์

มอบ "ความตาย" ให้แก่กัน ในเวทีแสดง...

ชั้นจะล้มพวกออดิมาตา... แล้วก็กลับไปแสดงละครสัตว์อีกครั้ง...

อะ... ทำไมมันถึงฟังคำสั่ง?

เพราะอะไรมนุษย์ถึงควบคุมสัตว์ร้ายของกระผมได้ล่ะ~

เหตุผล
นี่นะ
คือเตอร์
ฮาโอ

ก็เพราะว่า
คุณใช้
สมองสัตว์
จริง ๆ กับ
เด็ก ๆ พวกนี้...

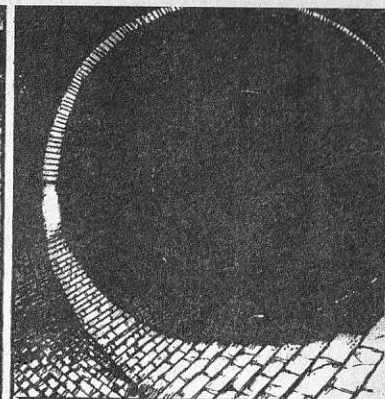
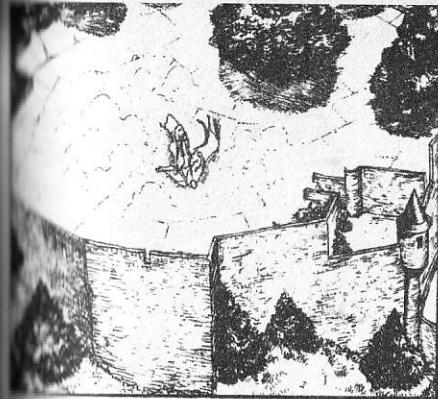

ส่วนชั้น
คือผู้ฝึก
สัตว์ร้าย

ที่อุทิศชีวิต
ให้กับ
พวกสัตว์

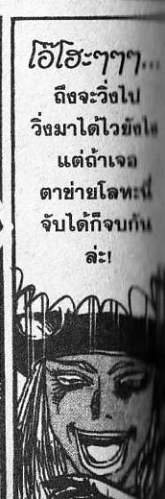
ตัวจริง
ยังใ
ละ

ฮิ
รู้ตัวตอนน
ก็สาย
ไปแล้วละ
โคลัมบัส

ยิง
ได้เลย
!

โอ้
?

หนวก
หู!!
ชั้น
เกลียด
เจ้า
มาซารุ
มัน!

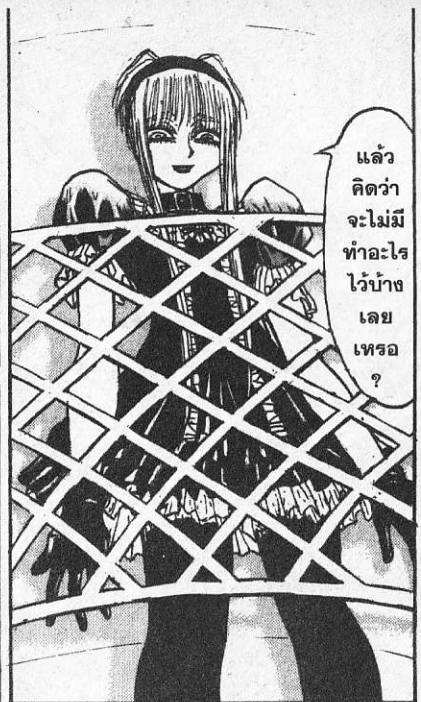

เป็นแค่
เครื่องมือ
แต่ไม่เจียม
ชอบมาทำให้ชั้น
ต้องลำบากอยู่เรื่อย!
แถมยังทำตัว
เหมือนเป็น
ตัวเอกอีก!

ชั้นตะหาก!
ที่ท่านเพซเลส
บอกว่า
เป็นตัวเอก
ไม่ใช่มัน
ซะหน่อย
!!

อะไร
นะ?

แล้ว
คิดว่า
จะไม่มี
ทำอะไร
ไว้บ้าง
เลย
หรือ?

!?

ยะ...
อย่า
บอก
นะว่า...

ถึงจะทัน
เป็นชั้น ๆ
แต่ด้วยเทคนิค
ของท่านเพซเลส
เดี๋ยวก็ประกอบ
ต่อเข้าไปใหม่
ได้เองแหละน่า!

เอา
ล่ะ...

อุ ฮู
ฮู ฮู...

ลืมไปแล้วรีใจจะ
ว่าพวกชั้นมาถึง
ที่นี่ก่อน...

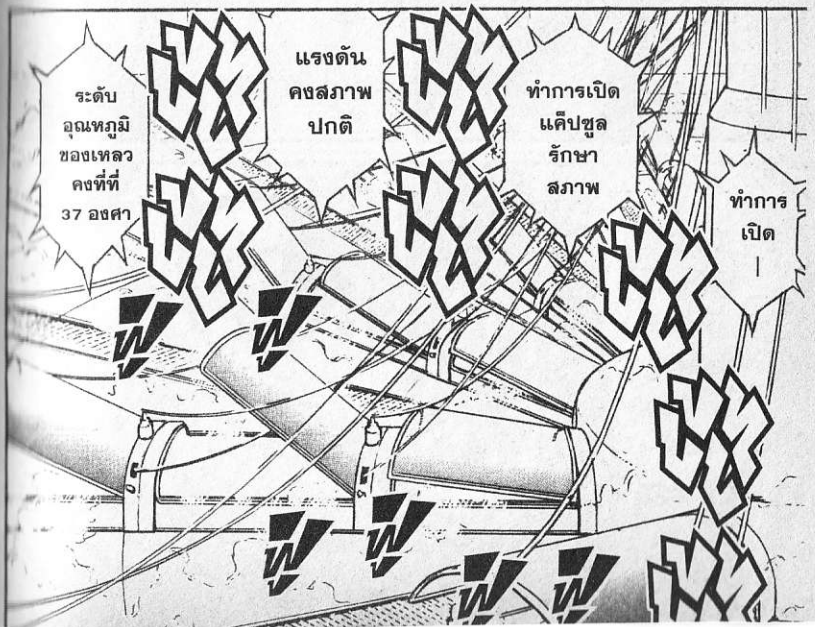
!?

จะหัวเราะ
อะไรของแกนะ
โคลัมเบีย...

ในอ่า...
เธอนะ
รู้รีเปล่าว่า
พวกชั้น
สู้มาถึงตอนนี่
เพราะอะไร
?

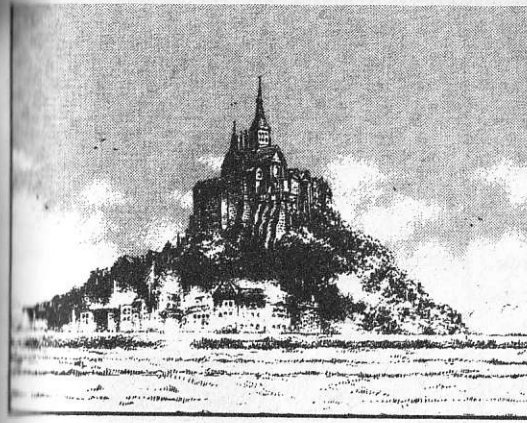

ระดับ
อุณหภูมิ
ของเหลว
คงที่ที่
37 องศา

แรงดัน
คงสภาพ
ปกติ

ทำการเปิด
แคปซูล
รักษา
สภาพ

ทำการ
เปิด

ฉากที่ 49 วาระสุดท้ายของพอก 0

พะ...
พอก
แก๊
|
!!

...ขอบคุณ
นะ
...ที่ช่วยเล่น
ฆ่าเวลา
กับพวกเรา
นะ...
ฮุ ฮุ

ที่นี่
พวกเธอก็ไม่ได้
ปลอดภัยอีกแล้ว
ละนะ

ใน
อา

ตอนที่คุณ
ไปจากหมู่บ้าน
คูโรจะ
คุณบอกว่าใช้เสื้อ
ที่ชื่อว่า "บีสท์"
เป็นรางวัลฉลอง
ในการสร้าง
พิทวร้ายเหล่านี้

นั่นเป็น
เรื่องจริง
รีเปล่า
คะ
?

..ถ้าจำไม่ได้
...เสื้อที่ขโมย
มาจากคณะ
ละครสัตว์
ของมนุษย์
...และเธอ
สวมของมัน
มาตลอด
นั้น...

รู้สึกจะ
มีชื่อ
แบบนั้น
นั่นละ...

จะตามไป
...ทำไมกัน...
?

พี่สาว
ของซัน...
ที่เป็นผู้ฝึก
สัตว์ร้ายถูก
"บิลท์" ตีจน
ฆ่าตาย...

อะเฮอะ
อะเฮอะ
...ฉัน
แหละ..

เจ้าเลื้อ
ที่กระผมตั้งใจไป
ตัวนั้น...ไปอยู่
ที่คณะละครสัตว์
ของแกพ rokok
แหละ...

ถ้าอย่างนั้น
...ก็เท่ากับว่า
กระผมเอาชนะ
พี่สาวของแก
ได้...

ค่อย
ฟังข่าว

ตอนนี้
ที่ฉันตราย
ที่สุด...ก็คือ
คุณหนู!

..ต้อง
รีบไป
ช่วย
แล้ว...

โห่โห่

แต่กลับแพ้...
ให้กับแก...
อย่างหมดท่า
เลย...สินะ...

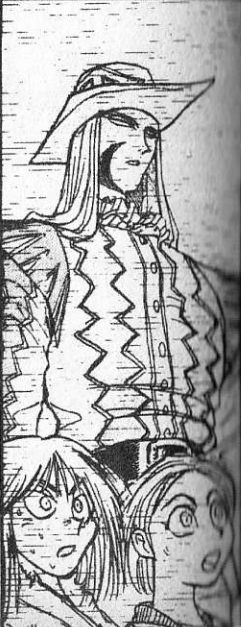

..แปลก
จริง ๆ...
เราไม่ได้
มาที่นี่
เพื่อจะ
แก้แค้น
ให้พี่เลย
แท้ ๆ
นะเนี่ย...

ไป
กันเถอะ
ยูนี
คอร์น
!

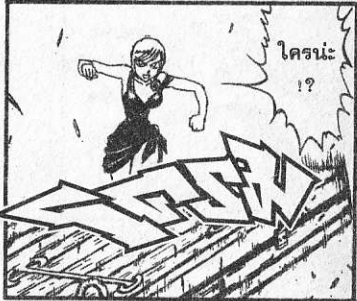
ถ้าเราทำให้ศัตรู
ในปราสาท
สับสนได้ละก็
เราจะมีโอกาส
ช่วยคุณมาซารุ
กับคุณเฮโรจางนะ
!!

แต่ว่า...
ในตัวเรา
ตอนนี้
เหมือนได้
"สลัดทิ้ง"
อะไรบาง
อย่าง
จนโล่ง
เลย...

ทั้งคุณรีเซ่
ทั้งพวก
คุณเรียวโกะ
ปลอดภัย
กันหมด...

ใครนะ
!?

โอ้เจ้า
ประตูป่านี้
ทำไม
มันถึงได้
แข็งแรง
นักกว่า~

คุณ
กริป
ปอน
!

กริฟฟอน
ตัวบุรุษ:

ซีโรจนาเน่-
เจอตัว
จนได้

มาด้วย
เทรซ
ตะเนี่ย

อ้าว
เราจะมา
ช่วยสักหน่อย
แต่นี้หนึ่ง
ออกมาเอง
ได้แล้ว
นี่นา

ว่าแต่
คุณหนู
ล่ะ...

ปรับสภาพ
ให้เข้ากับ
สภาพ
ภายนอก
เร็วหรือย

มาสเตอร์
สุดส่าห์
ยอมให้จับตัว
มานี้เพื่อ
ช่วยเธอ
เชียวนา

กริฟฟอนคง
ถึงหมจะ
โดนจับ
แต่ก็จะ
หนีออกมา
ให้ได้

เพราะชั้น
เจอช่วยไปหา
ที่อยู่ของ
ซีโรจนาเน่
ให้หน่อยได้
อีกเปล่า?

ก็ตามไป
แทน

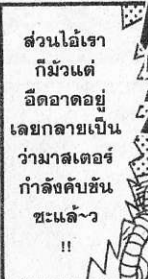
เปิดแคปซูล!
เปิดแคปซูล
!!

แคปซูล
กำลังจะ
เปิดออก
แล้ว~

อ้าว

แล้ว...
พวกเรีเซ่
ก็ตามมา
:

ส่วนโอ้เรา
ก็มีว่าแต่
ลึกลับคอยู่
เลยกลายเป็น
ว่ามาสเตอร์
กำลังคืบขัน
ชะแล้ว~
!!

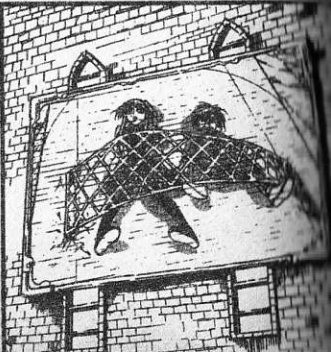
ใจเย็นๆ
ก่อน
นะคะ

ตอนนี้
เราต้องรีบ
ไปช่วย
คุณหนู
ก่อน...

ชั้นก็ตอง
ใช้ "เจ้านั้น"
สินะ ตามมา
เลย

พะ...
พวกมัน
ทำอะไร
ลงไป...

แบบนี่.ร่าง
ของพวกเรา
ก็จะรักษา
สภาพเดิม
ไว้ไม่ได้กัน
พอดี...

อะ...แถม
ร่าง
พวกเรา
มันก็...

ไม่ได้นะ
เห็นที่มา
โพยเล่า

ฉันนะ
ถ้าอยู่ในร่างนี้
ก็ไม่ต้องแก้
นะเพี้ย!!

ฉัน
จะได้อยู่
ในสภาพ
นี้ไป
ตลอด...
ไม่มีวัน
ตาย

ธะ...
โธ~

ฉะ...
ฉันฆ่าตัว
ฉันไป
ชะแล้ว...?

อู๋ พอดีจัดการ
ปิดระบบรักษาสภาพ
ทุกคนก็พากันตื่นหมด
เลยเนอะ...

ทำไม
พวกมัน
ต้อง
ร้องให้
ด้วยละ

ไม่รู้สิ...
อาจเป็นแค่ปฏิกิริยา
ของดวงตาที่กระทบ
กับอากาศและ
แสงอย่างกะทันหัน
ก็ได้มั้ง...

หรือไม่ก็...
คงเพราะ
ไม่อยากจะฟื้น
ขึ้นมาบนโลกนี้
อีกแล้วล่ะมั้ง
นะ...

อู...
นฮา !!

ฉัน...
ฆ่าตัวฉัน...
สิ...

กลับเข้าไปซะ
จะได้เริ่มการ
คงสภาพ
ใหม่...

อ้อ
อ่า~

อ๊ะ...

ช่างมัน
เหอะ
น่า!

ช่าง
ของ
มัน
น่า
ดู
นะ!

ฉัน...
คือใคร
กันละ
?

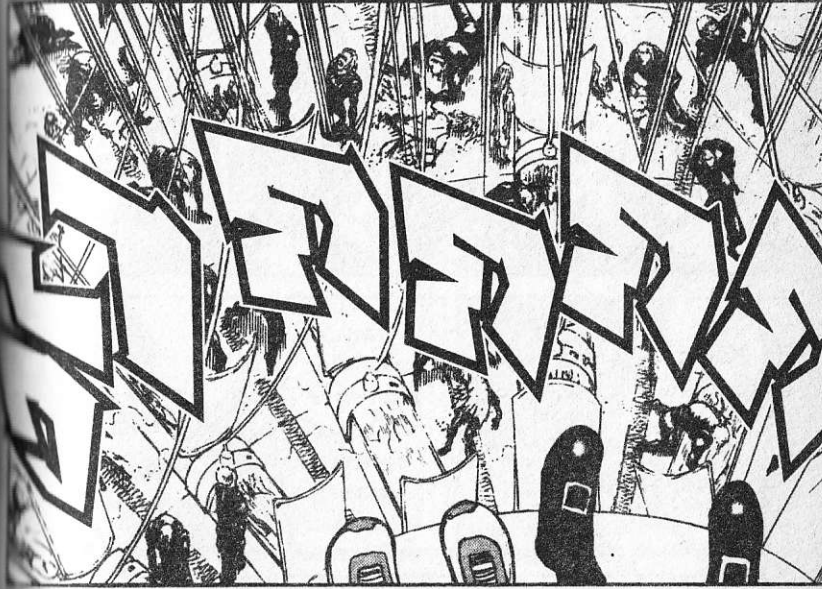

แกละ
แก!

นะ...
นี่มัน
อะไร
เนี่ย...

ทำไมพอ
พ้นจากการ
คงสภาพแล้ว
ถึงได้
กลายเป็นหิน
ทันทีเลย
ล่ะ!?

ตัวชั้น
ตัวของชั้นกำลัง
จะตายอยู่แล้ว!
ฆ่าจขบชช...

อะไรล่ะ
...จะเข้า
มาใกล้
ฉัน
ทำไม...
?

อะ
-
อว
-

โผล่
...ฉัน
น่าจะ
น่า
อว
...

นาย
ก็คือ
ตัวฉัน
!

ฉัน
คือ

เฮ้อ
โผล่อกับตัวเอง
เท่าท่อน้อย แคนนี่
ก็พากันประสาธ
ชะละ...

แต่ก็ไม่ใช่
กับชั้น

พวก O
ที่ดูแข็งแกร่ง...
ขนาดนั้น...ตอนนี่
กลับ...

...ก็คิดจะทน
ในความ
อับดึกษณ์
ของตัวเอง
ไม่ได้ชั้นเมา
นั่นแหละ...

มนุษย์
นี่ การ
คิดว่า แค่วัน
มันน่า
เกลียด
ใช้มัย
ละ...

แล้ว
พวกนั้น
ก็เอาเรื่อง
นั้นมา
ฉีกไว้
ที่นี่...

มนุษย์
นี่...
ไม่ได้
มีแต่คน
แบบนี้
หรือ
นะ...

เทร่า

แต่พวกนั้น
ดูยังไง
ก็บ้าซัดๆ
เลยนะ...

...

แหม...
ความเห็น
ตรงกัน
อีกแล้ว
ลิเนี่ย

ชั้นนะ
ยังซบไม่ได้อะ...
แต่มาซารุจัง
ต้องไปช่วย
ท่านพรอ...
เอลเอนอล
ก่อนสินะ

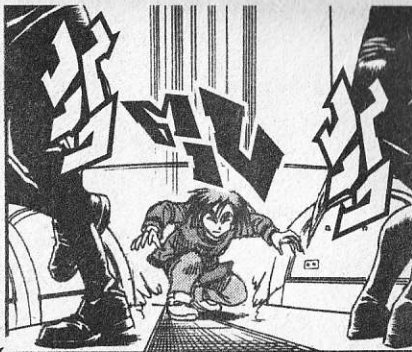
โศลัมบิน...
นี่เธอคิดจะ
ช่วยผมจริง
นะหรือ

ตายแล้ว...
นี่ยังไม่ยอม
เชื่ออีกหรือ
เนี่ย...
แต่ว่านะ

ถ้าเป็น
แบบเนี่ย
ทางชั้นยังจะ
ดีกว่าพวก O
ซะอีก
รีไม่จริง?

ตื่น
ขึ้นมา
ซี~

ถ้าชั้น
ที่เป็นแบ็คอัพ
ตายไป ก็จะไม่เหลือ
แต่ชั้นในร่างนี้
เท่านั้นแล้วนะ

!!

แบบนี้
ก็ทำอะไร
ไม่ได้เลย
นะสิ!
ถ้าทำอะไร
เสี่ยงๆ
มีหวัง
ได้ตายกัน
พอดี!

ชั้นกลัว
ที่จะ
ต้อง
ตาย
นะ!

กลัว
ยิ่ง
ไปตาย

ไม่อยาก
จะแก่
ไม่อยาก
จะเจ็บ...

มีแค่
ชีวิตเดียว
มันน่ากลัว
สุดๆเลย

!?

ไซกะ
มาซารุ
!

อย่า
มอง
นะ
!!

มันแค่...
มันแค่
เท่านั้นที่
ไม่ยอม
ยอมเห็น

เด็กอย่างแก...
ที่เติบโตขึ้นมา
ท่ามกลางความ
สุขสงบ...
และยังมีเวลา
อีกเหลือเพื่อ
นั้นนะ
...

ชั้นอยากที่จะ
ลืม าร่างนี้ไปซะ
...และเริ่ม
ชีวิตใหม่ที่
เมื่อก่อนชั้น
ไม่อาจจะทำได้...

แล้ว
ก็ดัน
มาทำ
พิธี
นี้
ออกมา

เครื่องมือ
อย่างแกนี่มัน
ไม่เจียมตัวเลย
จริงๆ!!

ฮา...
ฮา
!

ใครใช้ให้
แกดูท่า!
บ้าที่สุด
!!

โนอา..
นี่เธอ
จริงๆ
แล้ว...

หนวกหู
หนวกหู
!

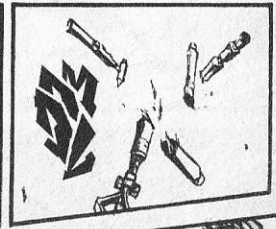

เออสิ นี่ละชั้น!
ที่ครอบครวัถูกถอดไปมาทำ
ฆ่าตายและมีชีวิต
เพื่อการแก้แค้นมาตลอด

เป็นสิ่งที่
ได้เจอ
สิ่งใหม่ๆ
ด้วย
ชีวิตของ
โอส
!!

ยะ..แยก
ส่วน...

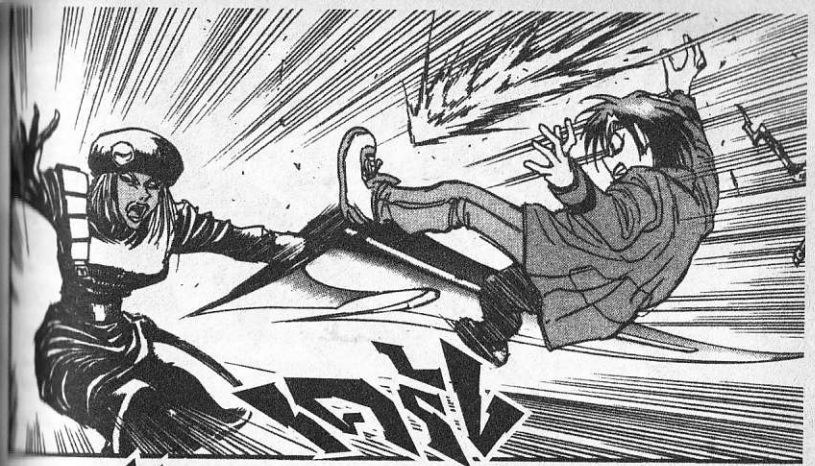

เห็นร่างจริงๆ
ของซันแล้ว
แคงแอบขำกึก
อยู่ในใจละสิทำ?
อช่าอู๋เลยแแก
!!

ไม่ไหว...
โนอา
ตอนนี้
ใครก็เอา
ไม่อยู่!

ตาย
ชะเถอะ
!
เมื่อเป็น
แบบนี้ซะแล้ว
ยังใจก็ต้องขอเชือด
แกทิ้งให้ได้ละ!!

ไม่ไหว
หาซัง
ไม่ได้
เลย!

แถม
เหลือ
อุปกรณ์
แค่อย่าง
เดียว
แล้ว
ด้วย...

คะ...
เสร็จ
กัน
!

จะเอา
อะไร
เป็นอาวุธ
ดีล่ะที่นี่
!!

คุณ
หนู
คะ
!!

ตาย
!!

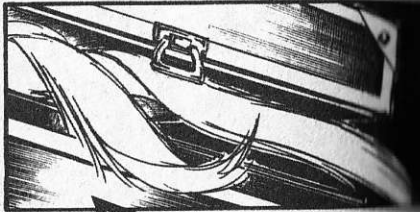

ใช้
นี่
สิ
คะ
!!

ชิ
โร
งา
นะ
!

กระเป๋าดูเหมือนจะ
เดินทาง
ขึ้นเครื่อง
!?

ซีโรงา
นะ...

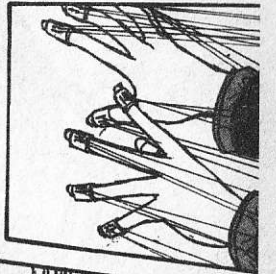
ให้เขา
ใช้เงิน
สินะ...

คิดว่า
ไอ้
นี่
จะ
ช่วย
อะไร
ได้
ซีโรงา
!

ไอ้
ของ
พรรค
นี่!

แก
ตาย
!!!

อา
ลูลูกัน
!!

อุตสาห์
รู้ว่า
“อาลูลูกัน”
ถูกเก็บอยู่
ที่ไหนได้
อีกนะ

คุณ
กริป
ปอน

บั้งเล็ญ
เจอเข้าตอนที่
หาตัวเธออยู่นะ
ต้องให้มันไป
ช่วยมาสเตอร์
ใช่มา?

มันเก็บ
อยู่ในนี้
อย่างดี
เลยล่ะ
ซีโรงานะ

ฉากที่ 50

พบกับอีกครั้ง

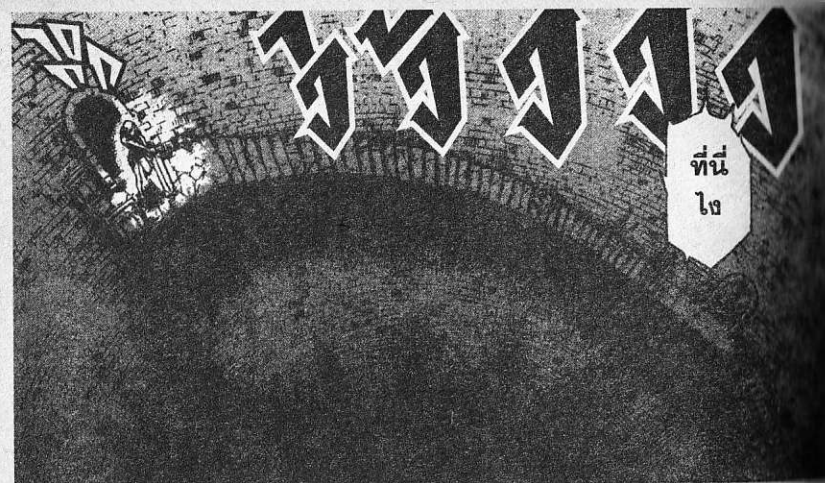
กำลัง
ไปหา
คุณแทน
คนเดียว!

มาสเตอร์
อยู่ที่ชั้นใต้ดิน
ที่ต่อลงทาง
บันไดวน
นั่นะ!

ว่าแต่
มันแปลกๆนะ
น่าจะมีอะไรมาตำ
รักษากาโรนอยู่
บ้างสิ...

ในปราสาท
เอง..ก็มีเรื่อง
เหมือนกัน
นะ

ซซซซ

ที่นี่
ไง

ถ้าลงไป
ข้างล่างนี้
ก็จะเจอ
มาสเตอร์
แล้ว!

เป็น
อะไร
ไปหรอ
?

คุณ
หนู
!

เอ...!/?
มองเห็น
ด้วยเรอะ
เนี่ย!

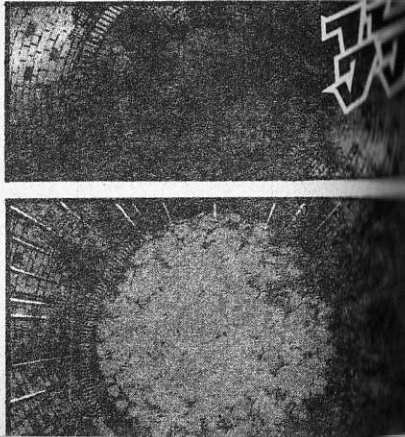

ฮะ...
เฮ้
เดี๋ยว

คุณ
ก็ไปบอก
พวกคุณรีเซ
ชันกับ
คุณหนูอยู่ที่
ข้างล่างนี้
ไฟที่นะคะ

ตะ...ได้สิ
แต่นั้นเธอ
ก็จะ
ลงไป
ยังไง...

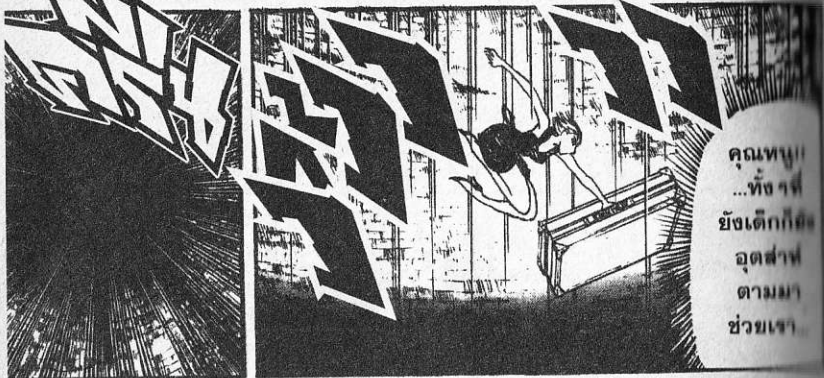

ซซซซ

ปะ...
ไปซะแล้ว
แฮะ...

หนักลึกลับ
100เมตร
หนักกับอีก 20ชั้น
อีกมา...

เป็นผู้หญิง
ที่เจตนา
อย่างที่มาสแตง
ว่าไว้เขียนบน
!!

คุณหนู
...ทั้งๆ
ยังเด็กก็
อุตสาห
ตามมา
ช่วยเรา

เจ๊จะเจอ
ท่าน
เดเลโอ
นอล
แล้ว!

เพราะว่า
ผมชอบ
ซีโรงาเนะ...

ก็เท่านั้น
เอง...

ขั้นจะต้อง
ไปช่วยคุณหนู
ให้ได้แน่ๆคะ
!!

อะ...
ฮาร์
เดควิน
!?

ลงไป
ข้าง
ล่าง
ไม่ได้
นะ
ตัว
เอ~ง

ฮึ่ม...

คุณ
หนู
คะ
!

ใช้
นี่
สิคะ
!!

คุณ
หนู

พุนเข็ด
นั่น
มันตกลง
มาได้ยังไง
กัน...
?

แก
!!

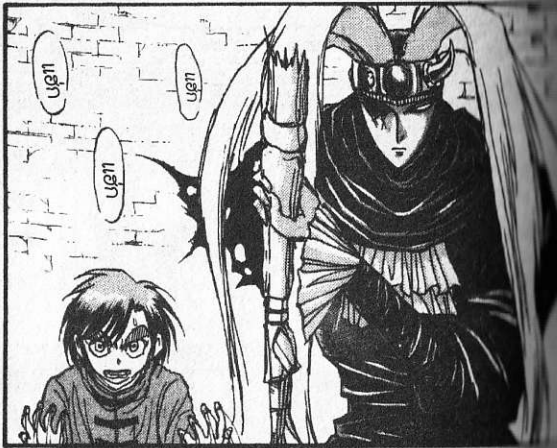
อะ...
ไอ้
ซีโกง...
มา...
ซา...
รุ...

บู๊ต

บู๊ต

บู๊ต

บู๊ต

บู๊ต

บู๊ต

...เลือดสีเงิน
ไม่หยุดไหลเลย
...บอดนี่ใช้ไม่ได้
อีกแล้ว...

ถ้าเป็น
อย่างนั้น...
ชั้นก็ต้อง...
กลับไป
ที่ร่างนั้น...
อีกครั้ง...

คะ... ก็ทำ
แต่ครั้ง
เดียว... หนอย...

ชง

ไม่
:

ไม่เอา
นะ~

ครอบครัว
ของชั้น
ที่หมู่บ้าน
คลีอกถูกฆ่า
และชั้นก็มา
เป็นซีโรจนาเนะ
เพื่อ
ล้างแค้น...

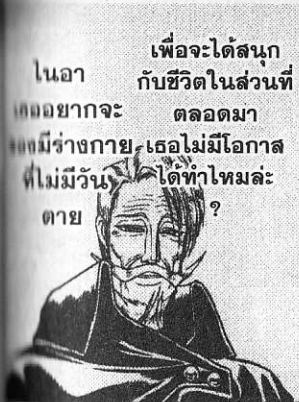

แต่ว่า
พอเริ่ม
สู้ๆไป
ก็เกิด
กลัวตาย
ขึ้นมา

....ถึงจะเป็น
ซีโรซานะ
แต่ถ้าผ่าน
ไป 5 ปี
ก็ยิ่งจะ
แก่ขึ้น 1 ปี
อยู่ดี...

และถึงจะเต็ม
“อควอวิเด” ตลอดไป
แต่ถ้าเสียเลือดหมด
ก็ไม่รอด... พื่อ
โดนตัดคอก็จบ
ความกลัวมันคือ
เพิ่มพูนขึ้น

เพื่อจะได้สนุก
กับชีวิตในส่วนที่
ได้อาจจะ
ตลอดมา
ของมีร่างกาย เธอไม่มีโอกาส
ที่ไม่มีวัน
ตาย ?

พวกที่
ไม่พอใจ
ในสภาพ
ของ
ตัวเอง

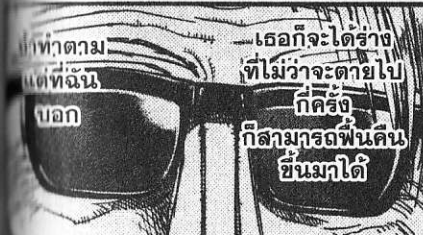
ทั้งที่เป็น
ซีโรซานะ O
หรือแม้แต่พวก
ซีโรซานะเอง
ฉันก็ไปถามมา
หมดแล้ว

เพราะฉัน
ขึ้นถึงได้สมัครใจ
เข้าร่วมใน
“แผนการซีโรซานะ
จักรกล”
ของผบ.เฟซเลส
และได้กลายเป็น
ซีโรซานะ O

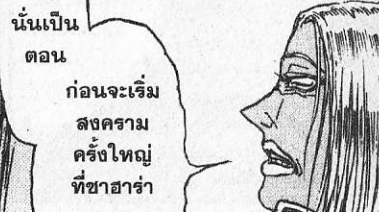

เมื่อเป็น
ซีโรซานะ O
แล้ว...ฉันก็แข็งแรงแง่
ขึ้นด้วยกลไกในตัว
...และไม่มีวันแก่
อีกด้วย

พวกตาม
แต่ที่ฉัน
บอก

เธอก็จะได้รู้ง
ที่ไม่ว่าจะตายไป
ก็รู้ง
ก็ลามารถพันคืน
ขึ้นมากได้

นั่นเป็น
ตอน
ก่อนจะเริ่ม
สงคราม
ครั้งใหญ่
ที่ซาซาร่า

มันก็
ยังไม่
สบายใจ
อยู่ดี...

ถ้าหากร่างนี้
เสียหายหนัก
จนแหลง
เป็นชิ้น ๆ
ขึ้นมาล่ะ
จะทำยังไง...
ฉันไม่อยาก
จะตาย...

เพราะฉัน
ถึงได้มา
เป็น O
ที่ทั้งตัวเป็น
เครื่องจักร
ชั้นเทรอล
?

ถึงได้เลือก
ที่จะทำตัว
คำสั่งเฟซเลส
คอยทรมาณ
มนุษย์
ชั้นเทรอล

แน่นอนว่า...
มีซีโรซานะ O
บางส่วนที่
พบ เฟซเลส
ไม่ได้คุยเรื่องนี้
เหมือนกัน...

พวก
ซีโรซานะ O
ส่วนมาก
เลือกเป็น O
กันสินะ

มัน
ก็ต้อง
แหง...
อยู่
แล้ว
สิ...

ทั้ง ๆ ที่
เฟซเลส
เป็นวิศวกร
ที่สร้าง
ออกมาตัว
ขึ้นมาและ
แพร่กระจาย
โรคไซนาซ่า
นี่นะ?!

...ขึ้น
นี่...

...แต่ก็
อย่างไร
ขึ้นก็
อยาก
นี่

ทำไมฉัน
ขอจะทำอย่าง
ที่ขอบ้าง
ไม่ได้ล่ะ!?

มนุษย์
เท่าเทียมกันไม่ใช่ซีโร?...
ถ้าฉันขึ้นเองก็ต่อ
มีสิทธิ์ที่จะมีความสุข
เหมือนกันสิ!

ฉันติดโรค
ไซนาซ่า
และต้อง
พบกับ
ความโชคร้าย
มาตลอด
!
เพราะฉัน
คราวนี้
ฉันขอเป็น
ฝ่ายมี
ความสุขแทน
เจ้าพวกที่
ไม่รู้เรื่อง
อะไรเลยบ้าง
ก็ไม่เห็นจะ
เป็นไรเลยนี่
!!

...ไม่ได้
หรอก
แบบนี้
นะ...

เอ...?

..มะ...
ไม่ได้
ฉัน
อะ...
?

ในอา...
ผมน่าจะ
คิดว่า...

วิธีที่จะ
มีความสุข
แบบนี้มัน
มันผิด
แน่ๆ...

พ...พูดอะไรบ้าง
จะทำให้ตัวเอง
มีความสุขทั้งที
ทำไมต้องไป
สนใจคนอื่นด้วย
ไม่ทราบอะ...

รอ...
เดี๋ยวสิ...
ไซกะ...
มาซารุ
:

อะไร...
ของแก
...เป็นเด็ก
แท้ๆ...
อย่าทำเป็น
รู้ดีหน่อย
เลย...

การ
เหยียบย่ำ
คนอื่น

เพื่อให้
ตัวเอง
มีความสุขนะ
มันใช้ไม่ได้
หรอกนะ

ฉัน...
ไม่ได้
ทำอะไร
ผิด...
อะ
อะไร...
...

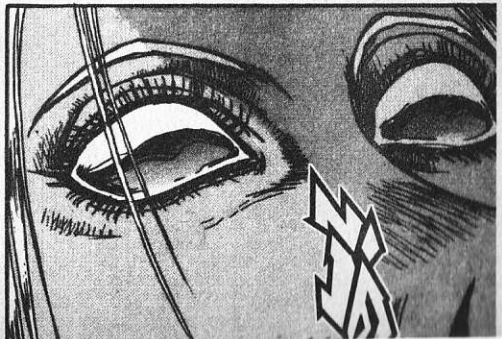
ไซ...
ฉัน...
จะอยู่
อย่าง
มีความสุข
...ตลอด
ไป...
ในร่าง...
อัน
งดงาม
นี้...

จะสนุก
หรือ
ในทะเล
ส่วนเป็น
ของฉัน
ทั้งหมด...

ชอบ
เพชร
บุษราคัม...

แล้ว
ก็
ยังมี...

...อะไรละ...
 เถอนี้...
 น่าเกลียด
 ชื่นเจม...
 เลยนะ...
 โทษที่
 ปล่อยให้
 แคบซูล
 วิชาลลภา
 ...จไม่
 โด...

07...

น่า
 สดสาร
 จริตฯ...
 ไนอา

..เรื่องที่
 ต้องตายนะ
 ผมเอง
 ก็กลัว
 นะ...

จริงสิ
 ชีโรธนาะ

ทั้ง
 อาลูลูกัน"
 ลงมา
 ให้เรา

โอ

ไม่

ฉัน
 ไม่อยาก
 กลับไป
 ในร่าง
 นั้น...

ไม่

ฉัน...
 ไม่อยาก
 ตาย~

...

แสดงว่า
 อยู่
 ข้างบนนี้
 สิเน!

ไนอา
 แต่ผมก็จะ
 มีชีวิตต่อไป
 ด้วยร่างนี้
 จนกว่าจะตาย
 นั่นละ!

ถ้าอย่างนั้น...
 ก็คงอยู่ได้
 อีกได้ขิวเดียว
 แล้วสิ...

ขอไปนำ
มาซารุ
ที่เลโอนอล
ไหนนั่นเข็ด
ตงไปให้ทัน
เนีย...

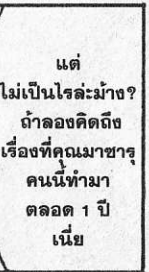

มาช่วย
คุณหนู
เอลเอนอล
แท้ๆ
แต่กลับถูก
เจ้าพล่อน
ช่วยเสียเอง
น่าสมเพช
ยิ่งนัก

เรารู้สึก
ขื่นดี
เหลือเกิน
ที่ไม่ได้เกิดมา
เป็นเด็ก
เยี่ยงเจ้า

ถ้าพวกแก
แตะตัว
คุณหนูแม้แต่
ปลายเล็บล่ะก็
พี่แเอาตาย
แน่
!!!

แต่
ไม่เป็นไรละม่าง?
ถ้าลองคิดถึง
เรื่องที่คุณมาซารุ
คนนี้ทำมา
ตลอด 1 ปี
เนีย

แต่คุณหนู
เอลเอนอล
ไหน
“อาลูลูกัน”
ลงไปมันจะ
ไปพออะไร
ละเนอะ

เฟซ
เลส
...

คุณหนู
รีบหนี
ไปเดอะ
ค๊ะ
!!

นั่น...
หมายถึง
ความ
ว่าไฉ
นะ?

หึ หึ หึ...
นั่นสินะ... 1 ปีมานี้
มาซารุร่วมเล่นเกม
กับฉัน

และคอย
ช่วยปกป้อง
เอลเอนอล
จากพวก
อโธมาตา
อย่างเอาเป็น
เอาตาย
มาตลอด
ยั้งใจล่ะ

ระ...
เรื่องนั้น
จะยังไง
ก็ช่างมัน
เดอลาน่า!
!!

ปล่อย
ซิโรจนาเนะ
ซะ
เพชเลล

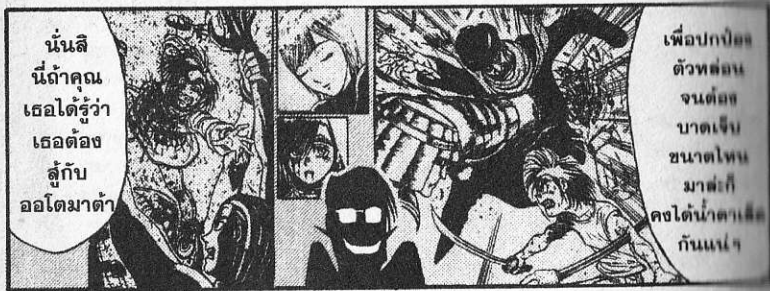
แหม
ไม่เห็น
เป็นไรเลย
มาซาๆ
ให้พ่อ
ได้ฟังหน่อย
จะเป็นไร

ไอโน
เกือบตาย
แบบนั้น
ฟังบอกให้
อย่า
คิดมาก
อีกเธอ!

เข้มแข็ง
จริงน่า
มาซาๆ เธอเนะ
เสียเลือด
ไปตั้งกิลิตร
แล้วในการ
ต่อสู้ 20
กว่าครั้งนั้น
กันล่ะ?

ทั้งหมดนี้
ก็เพราะ
ความรัก
ที่มีต่อ
เอลเอนอล
รีใจหือ?

นั่นสิ
นี่ถ้าคุณ
เธอได้รู้ว่า
เธอต้อง
สู้กับ
ไอโนมาตา

เพื่อปกป้อง
ตัวพ่อ
จนต้อง
บาดเจ็บ
ขนาดไหน
มาดาก็
คงได้นำดาบ
กันแน่

ใครจะ
ไปตอบ
แก
กันล่ะ!

แต่เรื่อง
ซิโรจนาเนะ
ผมช่วยแน่
ไม่ต้องห่วง
หรอก!!

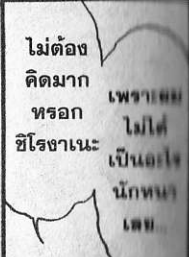

พูดมาก
น่า!
นี่ผม
เลือกทำ
ของผม
เอง
ต่างหาก
ละ!!

คะ...
คุณ
หนู...

ชั้น...
ไม่รู้ตัว
เลย
ซึกนิต
เดียว...

ไม่ต้อง
คิดมาก
หรอก
ซิโรจนาเนะ
เป็นอะไร
นักหนา
เลย

ในระหว่าง
ที่เธอกำลัง
นอนหลับ
พริ้มอยู่นะเนะ
เอลเอนอล

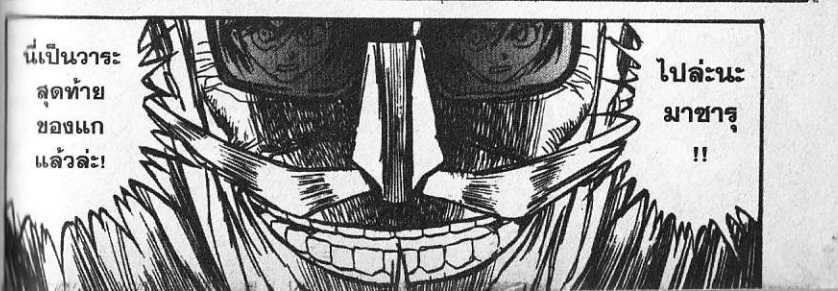
กันเธอ...
ถ้าฉันฉัน
จะลงมือ
เองเลย
ก็แล้วกัน

ซาร์เลควิน
แกช่วยพา
เอลเอนอล
ไปก่อนที

รับ
ทราบ

แล้วผม
จะช่วย
ฮีโรงาเนะ
ให้ดู!

ว๊ฮะๆๆๆ...

ฮึ่ม....!

!!

ฮะ...!

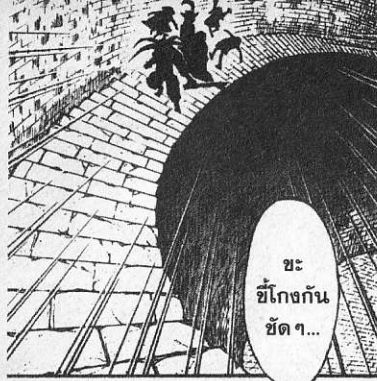

คำ
!!

ต้อง
ขออภัย
อย่าง
ยิ่ง

ไม่ได้นะ
พวกแก
อย่ามา
ขวางการสู้
กันตัวต่อตัว
ของฉันทัว
มาซารุสสิ...

ชะ
ซีโกงกัน
ซัดฯ...

น่าน
สินอะ
พวกนั้น
เองก็คง
กะจะสนุก
ให้เต็มที

พร้อม
กับท่าน
เพชเลส
แน่ฯเลย
ละ

ซบ
ซบ

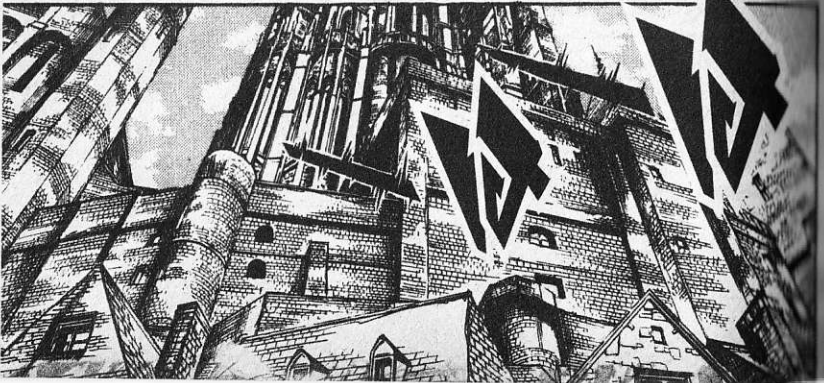
นั่นมัน
4 ต่อ 1
ไม่ใช่
เหรอไซ
กัน...

เจอ
แบบนี้
มาซาร์
ไม่รอดซัวร์ฯ
ครับท่าน

คุณ
หนู
คะ
!!

แ...ออย่า
ปกตัวเซ
พวกแก
โจมตีกลับ
ไปซำ~

ศัตรู
เป็น
แค่
สัตว์
เอง
นะ...

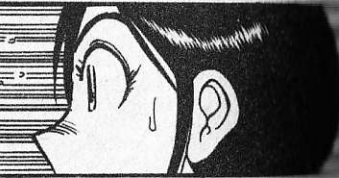
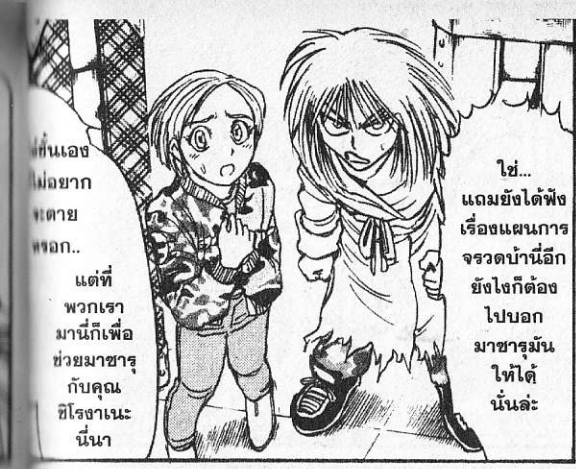

นวล

พยายาม
เข้านะ
ทุกคน
!

ถ้าตั้ง
พวกออกโตมาตำ
มาทางนี้ได้
คุณมาซาร์ก็จะ
มีทางไปช่วย
คุณเอเดโนล
แล้วละ!!

มาสเตอร์ กับซีโรซานะ อยู่ที่ชั้นใต้ดิน แน่ะ!

รีเซ!

คุณ กริป ปอน

ทันแฉง ไม่อยาก หาย หลอก.. แต่ที่ พวกเรา มานี้ก็เพื่อ ช่วยมาซารุ กับคุณ ซีโรซานะ นีนา

ซี... แต่มยังได้ฟัง เรื่องแผนการ จรวดบ้านี้ก็ ยั้งใจก็ตอกลง ไปบอก มาซารุมัน ให้ได้ นั้นละ

ว่าเจ้าเพชเชลล์ มันคิดจะนั่ง จรวดนี้ ขึ้นไปบน สถานีอวกาศ พร้อมกับ คุณซีโรซานะ :

เพราะอะไร?

ทางออก อยู่ตรงนั้น แล้วแต่ทำ แต่ทำไมถึงยัง คิดจะกลับไป ช้างโน้นนั้น อีกกันล่ะ?

ถ้าพวกเจ้า โดน ออกโตมาต้า เจอเข้าล่ะก็ ต้องถูกฆ่า แน่

เพราะชั้น คุณ ซีโรซานะ จะถูก ไล่ขึ้นไป เมื่อไหร่ ก็ไม่รู้

ถ้าไม่รีบ ไปบอกมาซารุ เดี่ยวมันจะ สายเกินแกง เอา!

อ้อ... เพราะ ชั้น...

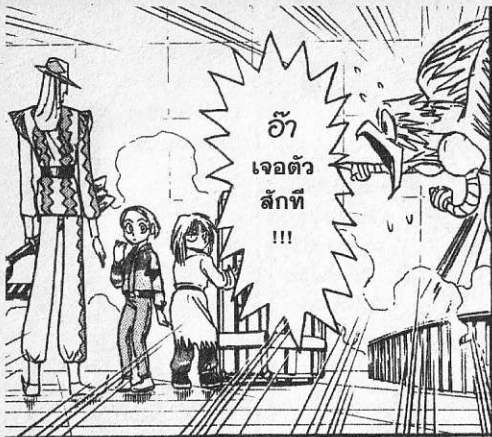
ช่วยเรา ทนอย่าได้มั้ง อัลเรก็โน!

ข้า :

ไม่ได้ ถูกสั่งมา ...ให้ทำ ถึง ขนาด นั้น...

ชั้น เทรอ

ช่วย ไม่ได้หรอก เลี้ยวโกะ! ก็มันเป็น ตึกตานั้นนา

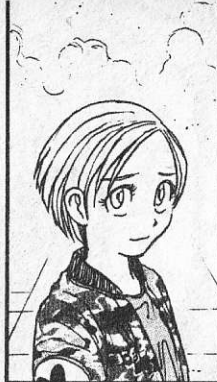

อ้อ
เจอตัว
สักที
!!!

อ๊ะ!
กริป
ปลอน

ฮะ ฮะ ฮะ
นี่แก
ยังครบ 32
อิกเรอะเนี่ย

คือ
ว่า...

เรื่อง
เส่มะ
นะ
...

อ้ออ้อ

ฮะเฮ้/
ออต
มาตา
นี่นา
!

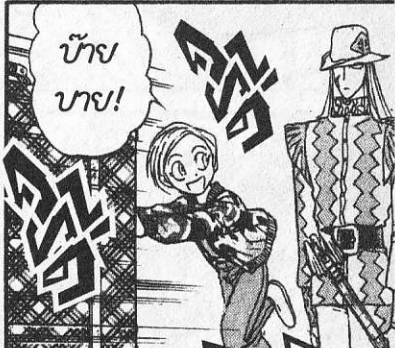
ไม่เป็นไร
อ้อเรกโน
กริปปลอน
เป็น
พวกเรา
เอง

แกเองก็
ออตมาตา
ไม่ใช่จะอะไร
พะ?

อ้อ

ขอบ
คุณ
ที่ช่วย
เค้า
นะ

บ้าย
บาย!

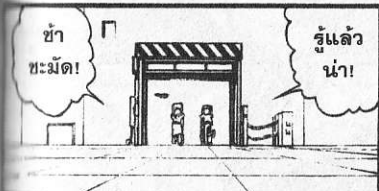
อ้ออ้อ

ไม่ใช่
เรื่องนั้นสิ
ตอนนี้
มาสเตอร์กับ
ฮีโร่จะ
กำลังสู้กับ
เฟซเลส
ที่ชั้นใต้ดิน
นั่น!

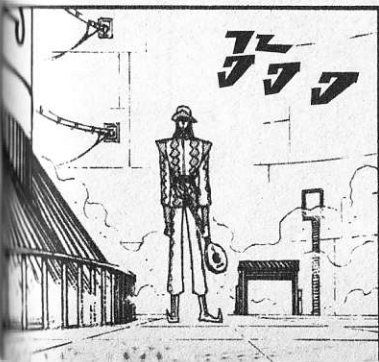

...โดย
จัน
ไปกับ
อ้อ

ข้า
ชะมัด!

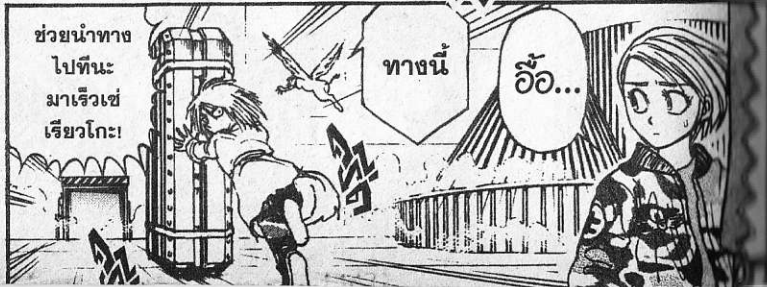
รู้แล้ว
น่า!

อ้ออ้อ

อ้อ...

ช่วยนำทาง
ไปที่นะ
มาเร็วเซ
เรียวกะ!

ทางนี้

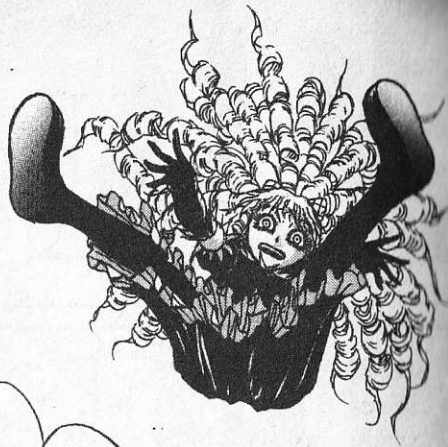
อ้อ...

ไม่ได้
นะจ๊ะ

มาซารุจัง
เค้าไม่ชอบ
ไม่เห็น
รีใจกัน
เตี้ยแมน
ทีน่า...

โคลัมบีน
นี่หลอน
คิดจะแข็งข้อ
กับบิซัน
ชั้นเหรอ
?

โคลัมบีน...
ขยับได้
แล้วเหรอ
?

อ้อ
ไม่เป็นไร
แล้วละ...

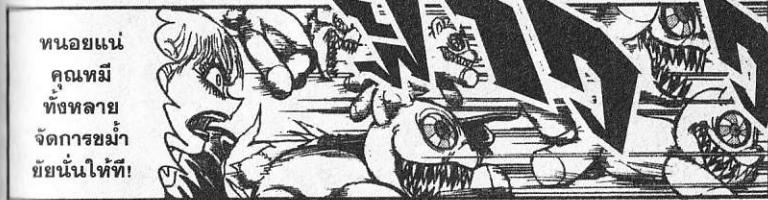

เดี๋ยวชั้น
จะจับมือ
กับขัยม่า
ตัดกะโหลก
นั่นให้

มาซารุจัง
ก็รีบๆ
ไปช่วย
เอลโอนอล
มาละกัน
นะ

ก็
“รัก” ซะ
ขนาดนั้น
นี่...เนอะ
!?

หนอยแ่น
คุณหมิ
ทั้งหลาย
จัดการขัย
ม่านั้นให้ที!

อ๊ว
ชั้นไม่ยอม
โดนขัย
ง่าย ๆ
หรอก
นะจ๊ะ

โค
รัน
!

เสียใจ
ด้วยนะ
มาซารุ
อชวลิมว่า
พวกเรา
ยังอยู่สิ!

อ๊ะ

มะ...
มากัน
ด้วย
เทรอล...

คุณ
รีเซ่

เฮ้มะ
:

เรียวย
โกะ

คุณ
ซีโรงาเนะ
ละ
!?

โดนพวกมัน
ตัวนิ่งพาขึ้นไป
ข้างบนแล้ว
นะสิ!

คะ...
ใครกัน
นะ!?

เห...
ดีใจด้วยนะ
บริกเกล้า
กรทซี
อาโน...

เท่านี้ทุกคน
ก็มีคู่มือ
ของตัวเอง
ครบแล้ว
ลิเนี่ย

ว่า
ไฉน!
เน!?

ฉันต้องรีบ
ไปช่วยคุณ
ซีโรงาเนะ
เลยนะ
มาซารุ!

เพราะเจ้า
เฟซเลส
มันก็จะขึ้นไป
อวกาศด้วยจรวด
พร้อมมากับ
คุณซีโรงาเนะ
!

ว่า
ไฉน
นะ
!?

ตรงนี้
ไว้ให้
พวกเรา
จัดการ
เอง
แหละ !

น่าสนุก
ดีนี่...
กรีทซีอาโน
กับนักฝึก
สัตว์ร้าย

คุณ
มาซารุ
ไปช่วยคุณ
ซีโรซานะ
เดอะตะ

ส่วน
บริกเกลา
ไปเล่นกับ
เจ้าเด็ก
ที่เป็น
นักเข็ดทუნ
ก็แล้วกัน

เจ้า
พวกนี้
ให้เรา
จัดการ
เอง

จากที่ 52
DOWNLOAD !!

เดี๋ยวลี
นี่เธอ
หรือว่า
จะเป็น
...

ข้าย
อโตะมาต้า
ใจล่ะจะ

แต่ตอนนี้
เป็นพวกของ
มาซารุจัง
เค้า

เพราะฉัน
มาซารุจัง
ก็ริบฯ...

แม้แต่
มองอะไร
ของเธออยู่นะ
โคลัมเบีย

โอ๊ะ แม่ขี้ให้ชั้น
จัดการเอง
ละกันนะ

ไปช่วย
เอเล
โอนอล
ชะทีเดอะ
น่า!!

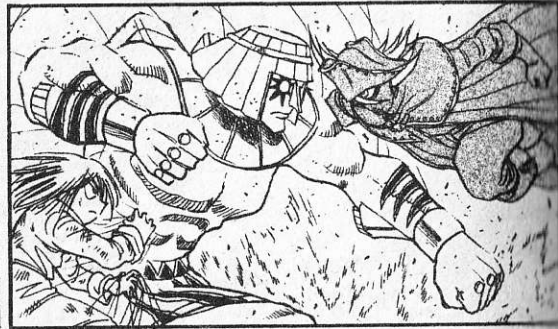
ตอนที่ 52
DOWNLOAD!!!

ไม่ได้
นะ...

มัน
อันตราย
นะ...
ทุก
คน...

ที่พวกชั้น
มานี้
ก็เพื่อ
จะได้
กลับไป
พร้อมกับ
พวกนาย
นะ

มา
ซา
รุ...

อืม
...

ชอบใจ
นะ
เรียวก
โกะ...

แล้วผมจะรีบ
กลับมาหา
ทุกคน

ฝากด้วยนะ
มาซารุ!

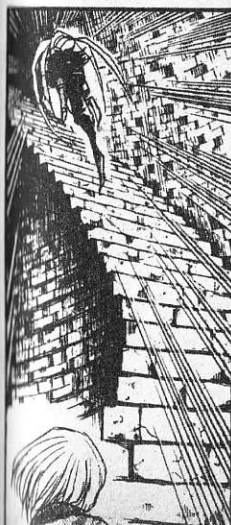

มัว
ทำบื้อ
อะไร
ของนาย
อยู่อีกละ
มาซารุ!

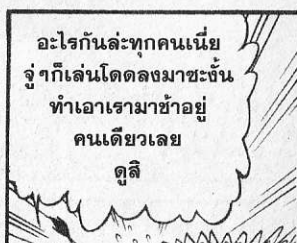
ผมจะไปแค่
คนเดียว
แล้วปล่อยให้
ทุกคนสู้แทน
ได้ยังไงกัน
ละ!

ท่านายรีบไป
พาคณะฮีโร่จានะ
มาได้ชะอย่าง
ทุกคนก็จะได้กลับ
พร้อมกันหมดแล้ว
ละน่า
!!!

ระวังตัว
ด้วยละ
!!!

อะไรกันล่ะทุกคนเนี่ย
รูาก็เล่นโดดลงมาซะชั้น
ทำเอาเรามาเข้าอยู่
คนเดียวเลย
ตุลิตี

กริป
ปอน
!

แต่นี้มาถึง
ก็เริ่มลู่
เลยแฮะ!
แล้วช่วย
มาสเตอร์
ได้รึยัง?

มาซารุ
เข้ากับ
ชั้นไป
ข้างบน
เพื่อช่วย
คุณ
ซีโรซานะ
แล้วละ!

วะ...
ว่าไ
นะ
!?

ที่สำคัญ
ต่อให้เพชเลต
ขึ้นไปบนอวกาศ
กับซีโรซานะ
ได้สำเร็จก็เถอะ
แต่คิดเธอว่า
ซีโรซานะ
จะยอมมันง่าย ยานะ
ไม่มีทางทรอก
จริงมั๊ย!?

หมอนั้น
ต้องการหัวใจ
ของซีโรซานะ
เพราะชั้นเลยคิดจะ
เปลี่ยนเป็นมาซารุ
ที่หลอนเชื่อดือ
ที่สุดยังงั้นละ

ก็คุณซีโรซานะ
น่าที่จะถูกจับ
ให้ไปนั่งในจรวด...
ก็เลยให้มาซารุ
ไปช่วย...

เดี๋ยว
ก่อน
ลี้...

แบบ
นั้น
ไม่ได้
นะ!

ทำใจดีละทีนี้
...ชั้นบอกให้
มาซารุรีบไป
ซะด้วย!

ต้อง
ไป
ห้าม
แล้ว
!

ชั้นก็บึ่ง
ไปเลย
โลด!

เพราะเพชเลต
มันตั้งใจไว้ว่า
จะจับตัว
มาสเตอร์

แล้วก็
เปลี่ยนตัวเอง
เป็นมาสเตอร์
ก่อนที่จะขึ้นจรวด
อยู่เลยนา!

คิดจะ
ไปไหนกันนะ
สาวน้อย?

อา

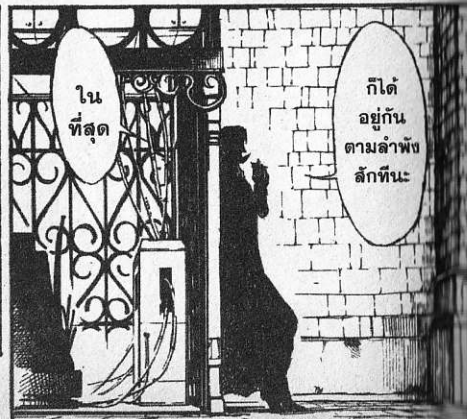
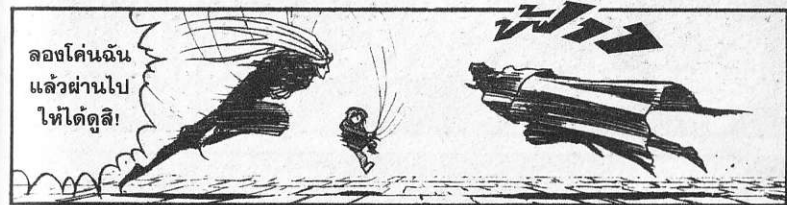
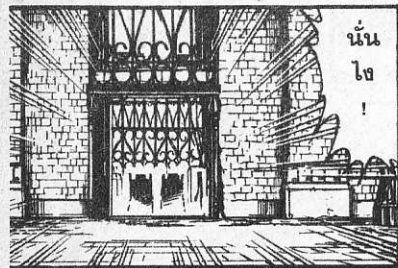

ปล่อยให้
มาสเตอร์
ไปคนเดียว
แบบนั้น
ก็เข้ากับ
มันเป๊ะเลย
นะลี้~

ไม่ทรอกมั้ง
...ที่ว่าจะเป็น
มาซารุเนี่ย...
จะไปได้เ
ละ...

แต่มันทำได้นะลี้
ด้วยการใช้ชีวิต
ที่เรียกว่า
“ดาวนโหด”
ทำการย้าย “จิตใจ”
ของคนนั้นไปใส่
ในอีกคนนึง

เอาล่ะ
“แยก
ส่วน”

“แยก
ส่วน”
!!

ซี..

โอ๊ะ...

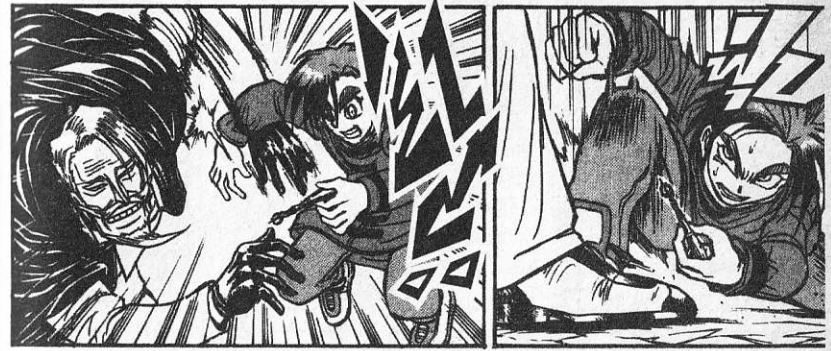
โคธรีน
!!

ถ้าข้างบน
ไม่ได้
ขึ้นก็ต่อ
ข้างล่าง...

!?

เกือบ
ไปๆ...

..จริงสิ
พวกเรา
รู้ได้
กันเอง
อยู่แล้ว
นี่นะ

ใช่...
เพราะผมเคย
เกือบถูกแก
“ดาวนโพลต”
สำเร็จ

เลยยังมี
ความทรงจำ
ของแก
หลงเหลือ
อยู่ใจ...

ฉันเจอ...
ตัวนี้
ทางนี้
ก็คงต้อง
เอาจริงกัน
หน่อยละ...

วันนี้ละ
ที่ฉันจะ
“ดาวน
โหลด”

ลงไป
ในตู้
เธอ
อย่าง
สม-
บูรณ์
สักที

อะไร
นะ...!?

ดู
ใน
ลิฟต์
โน่น
สิ

นับโดยหลัง...
อีก 42 นาที
30 วินาที
จะเริ่มการยิง
ปล่อยจรวด...

อะ...
อะไรนะ
?

ก็ตาม
ที่ได้ขียนั้นละ
เสียง
นับโดยหลัง
ของจรวด
ที่ซีโรจนาเนะ
กับฉัน

ในร่าง
ของเธอ
จะนั่ง
ใจละ

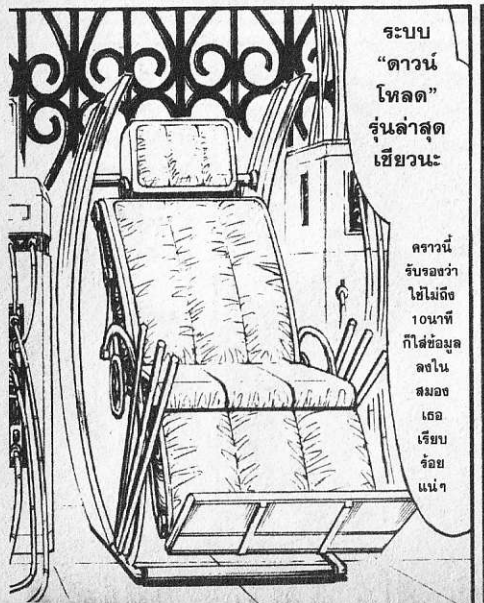

เป็นเวลา
ที่เหลือเพื่อ
สำหรับการ
“ดาวน
โหลด”
ใส่เธอ
เลย

อีก...

แล้วฉัน
ก็จะได้
ผูกสัมพันธ์
กับซีโรจนาเนะ
ด้วยร่าง
ของเธอ
เสียที

ระบบ
“ดาวน
โหลด”
รุ่นล่าสุด
เขี่ยวนะ

นี่แกยัง...
ไม่ตัดใจอีก
ชั้นเหรออ..

คราวนี้
รับรองว่า
จะไม่ถึง
10 นาที
ก็ใส่ข้อมูล
ลงใน
สมอง
เธอ
เรียบร้อยแล้ว
นะ

ก็แน่
ละซี!

เฟลเชลเก่งเกินไป...
เราคงเอาชนะในทันทีไม่ได้!
และถึงจะเอาชนะได้แต่ก็อาจ
จะเหลือเวลาไม่พอที่จะไป
ช่วยซีโรจนาเนะ...
!!

จะทำ
ยังไง
ดีล่ะเรา
!?

จะเอาไ
ดี!?

มาล
เตอร์
ระวังตัว
นะคร่าบ
!

เพราะ
เจ้านั้น
มัน
กะ
!!

มะ...
มาล
เตอร์
!!

เสียใจ
ด้วยนะ
กริฟ
ฟอน

อุตสาพ
ริบมาเตือน
แท้ๆแต่
กลับไม่เชื่อหู
มาสเตอร์
เสียแล้ว

ฉันเชื่อว่า
กริฟฟอน
ต่างหาก
ละ!!

ปล่อย
มาสเตอร์
เดี๋ยวนี้
นะ~!!

ไม่ได้
หรอก

คอยดู
มาสเตอร์
ของเจ้า
กลายเป็นฉัน
อยู่ตรงนั้นไป
ก็แล้วกัน

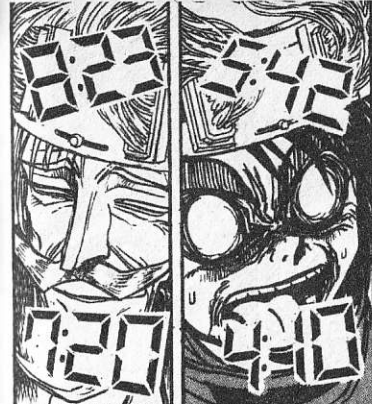

หยุด
นะเฟ้ย~

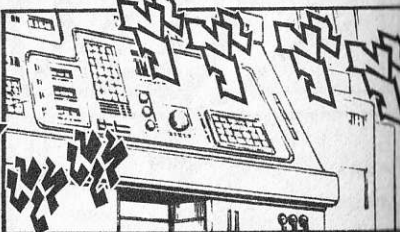
เริ่ม
“ตาวน
โหลด”
ได้

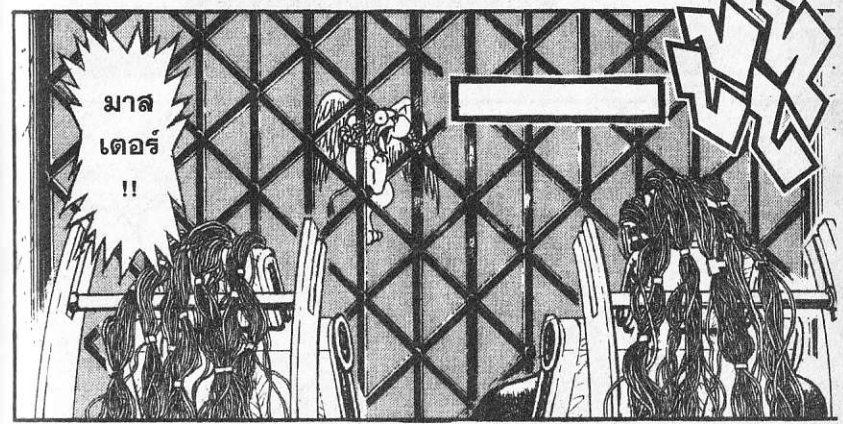
ไม่ต้อง
ห่วง...
แค่
10 นาที
ก็เสร็จ
แล้วละ

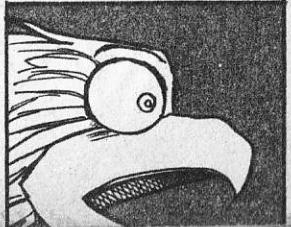
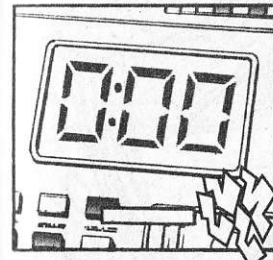
ยะ...
แย้
แล้ว
แบบ
นี้...

ไว้้อ-ข
ถ้าไม่รีบ
ไปช่วยละก็
มีหวัง~
!!

มาล
เตอร์
!!

มาสเตอร์... ?

เราตอบ เรารู้

เออจริง อะ?

บ๊องรับปรึกษาปัญหาหนักใจโดยเนล่าผู้ช่วย

บอกรว่าจะทำก็ต้องทำดิครับ!

อ่า ตักว่าน่า

เราแล้ว

มีอะไรเธอ

“กริฟฟอน” ?

โปรดติดตามต่อฉบับหน้า

คือชั้นรีเซตอะเอ้อ ขอปรึกษากับคุณโจนี่ได้มั้ยคะ ?

คะ ครับ พ้ม !!

แยะแล้วตุเกิดโดนคุณรีเซที่บึงอยู่ มาสารภาพจะทำไรดีละพะเนี่ย...

คือชั้นขอขอบคุณมาซารุอยู่ะคะ จะได้มีโอกาสสนิทกันมากกว่านี้รีเปล่าคะ ?

เจ๊ !?

ชอบมาซารุชั้นเร้อ !?

เอ๊ะ? โทงไม่ใช่เราละ!? มาซารุมีติดตรงไหนไม่ทราบครับ เด็กประถมเองนะคุณ

จะรูปร่างรีหน้าตามผมก็ดีกว่าตั้งสามเท่าเห็น ๆ อิ๊กตะหาก

อ้อ เพราะชวยสิทำ!? เพราะไฉ่เต็กเปอตนั้นมันเงินตุงเงินตึงก็เลยหลงเข้าไปสินะครับ!?

ชั้นชอบตรงที่เค้า

ใจดี... ค่ะ...

อ๊ อิ๊ก!! เข้าใจแล้วครับ !!

ความรู้สึกของคุณรีเช่นนั้นปล่อยไฟผมผู้ตอนนี้มีอำนาจเหนือกว่าคุณฟูจิตะจิตกาโรเองเดอะ!!